

Делегація ВРЦіРО провела зустрічі у парламенті Канади

Глави та повноважні представники українських Церков і релігійних організацій 24 квітня зустрілись із Прем'єр-міністром Канади Стівенем Гарпером, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Глава канадського уряду привітав делегацію Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій та відзначив її важливу місію, спрямовану на промоцію міжрелігійної злагоди.

Цій зустрічі передувала інша історична подія – палата громад парламенту Канади одностатеву та під оваху ухвалила заяву про вшанування сміливих вчинків митрополита Андрея Шептицького, який у роки Другої світової війни врятував від загибелі кілька сотень єврейських дітей, незважаючи на їх походження та віросповідання.

Свідками ухвалення цього документу стала делегація Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій, про що під час засідання оголосив спікер парламенту Канади. У відповідь канадські парламентарі привітали керівників українських конфесій оплесками стоячи, висловлюючи подяку за приклад міжконфесійного порозуміння та миру.

Після ознайомлення з роботою парламенту Канади делегація ВРЦіРО провела офіційний обід за участі низки парламентарів. Предметом обговорення стали канадсько-українські відносини у гуманітарній сфері та зв'язки Української держави з українцями за кордоном.

Увечері в готелі Fairmont Chateau Laurier відбувся офіційний прийом за участі делегації ВРЦіРО, канадських сенаторів Рейчел Андрейчук та Лінди Фрум, голови парламентського комітету національної безпеки Джеймса Безана, парламентарів Марка Адлера, Владислава Лізона та інших.

Під час прийому зі словами вшанування митрополита Шептицького виступив міністр Канади з питань громадянства, імміграції та мультикультуризму Джейсон Кенні. Окремо він висловив подяку делегації ВРЦіРО та заявив про намір уряду Канади підтримати ініціативу «Українсько-єврейська зустріч».

Нагадаємо, що з 22 по 29 квітня делегація Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій відвідала Канаду та США в рамках програми вшанування спадку митрополита Андрея Шептицького.

ІРС.

Глави Церков закликали Президента не допустити проведення в Києві акцій з пропаганди гомосексуалізму

У рамках зустрічі глав Церков з Президентом, яка відбулася 10 квітня, церковні ієрархи передали Президенту України листа про неприпустимість проведення в м. Києві публічних акцій, спрямованих на пропаганду гомосексуалізму.

Президенту України

Януковичу В. Ф.

Вельмишановний пане Президенте!

Від імені наших Церков та в інтересах мільйонів українських сімей висловлюємо глибоку стурбованість з приводу наміру спільноти ЛГБТ (лесбійок, геїв, бісексуалів, транссексуалів) провести 20 травня 2012 року на вулицях Києва публічну пропагандистську акцію «КиївПрайд2012».

Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій (ВРЦіРО), а також глави християнських Церков України неодноразово наголошували про свою позицію щодо неприпустимості пропаганди аморального, нездорового способу життя в Україні.

Українське суспільство у переважній більшості та з огляду на тисячолітню християнську традицію і сімейні цінності не може погодитись із нав'язуванням гомосексуалізму як норми поведінки.

Одностатєва сексуальна орієнтація людини є її приватною справою, яка не повинна жодним чином пропагуватись, тим більше у такий публічний спосіб, як проведення парадів вулицями столиці. Навіть Європейський Суд з прав людини підтвердив, що проблематика одностатєвих відносин не належить до

категорії прав людини, а тому до подібних стосунків можуть бути застосовані законодавчі обмеження.

Наголошуємо, що гомосексуальний потяг не є ні вродженою особливістю, ні варіантом нормальної статевої поведінки. З біблійної точки зору одностатєва сексуальність – це наслідок особистого вільного, але помилкового вибору людини та проявом глибоко вкоріненого в ній гріха. Не можна допустити, щоб таке згубне для суспільства явище, як гомосексуалізм, з мовчазної згоди органів державної влади популяризувалось на широкий загал, отруюючи свідомість наших дітей, молоді та інших співгромадян.

Досвід багатьох країн, у тому числі економічно розвинених, у яких спостерігається ослаблення або нівелювання інституту традиційної сім'ї, свідчить, що ці країни стикаються з такими проблемами, як катастрофічне падіння народжуваності, демографічна криза, критичне зниження суспільної моралі.

Тому звертаємось до Вас із проханням доручити Київській міській державній адміністрації та МВС України оскаржити в судовому порядку заявки представників ЛГБТ-спільноти про проведення на вулицях міста Києва у травні 2012 року зібрань, походів, демонстрацій чи інших публічних мирних заходів, зокрема вуличної акції «КиївПрайд2012».

Українські Церкви та віруючі не можуть відсторонено спостерігати за спробами руйнації в українському суспільстві моральних засад, інституту сім'ї як союзу чоловіка і жінки та сімейних цінностей загалом.

Лист підписали члени ВРЦіРО.

12 травня
субота

Безкоштовний показ фільму
«Вогнетрикий»,
кінотеатр «Львів»
(вхід по запрошеннях);
Круглий стіл на тему: «Небезпеки
та виклики сучасної сім'ї»
вул. Незалежності, 46.
17:00

13 травня
неділя

Дитяча програма
в парку ім. Т. Г. Шевченка
«Усмішка малюка»
У програмі безкоштовні атракціони,
конкурси та ігри.
14:00-20:00

14 травня
понеділок

Флеш-моб.
Артпрезентація на тему:
«Щаслива сім'я».
Стометрівка, 17:00

15 травня
вівторок

Зустрічі зі студентами в
навчальних закладах

музичний гурт
«PROVIDER»

ЖИВИЙ
ЗВУК
16
травня
середа

СТАНЬ НА ЗАХИСТ СІМ'Ї
НЕ БУДЬ БАЙДУЖИМ

Святковий концерт на Вічевому майдані о 17:00
Спілкування з людьми, роздача тематичної літератури
Всі бажаючі зможуть отримати подарунок

Громадська організація «Я вибираю життя»
Християнська молодіжна газета «Рибка»
Молодіжний відділ ЦХВС м. Івано-Франківська

з 12 по 16 травня в м. Івано-Франківськ АКТІЯ, ПРИСВЯЧЕНА ЗБЕРЕЖЕННЮ І УТВЕРДЖЕННЮ
СІМЕЙНИХ ЦІННОСТЕЙ СЕРЕД МІСЖАНЦІВ
ПРИКАРПАТТЯ

МІЦНА

ОСНОВА
СІМ'Я

Воскреслий розум

Микола Синюк
Єпископ

Що для мене у воскресінні Твоєму, Господи? Замість традиційних пасхальних штампів пропоную поміркувати, а й справді — що, окрім гарної української традиції з крашанками та святковим хлібом. Що ще стоїть за знаменитою фразою «Христос воскрес!»?

Для всіх, хто підкорений страху смерті, воскресіння Христа — це перемога над владою смерті. «Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?» (1 Кор. 15:55). Для тих, хто втратив надію, воскресіння — це відродження до живої надії, яка дає право на нетлінну спадщину (див. 1 Петр. 1:3-4). Для саддукеїв та атеїстів сучасності воскресіння Христа — доказ правдивого суду Божого у майбутньому (див. Дії 17:31). Для 12 учнів зустріч з Воскреслим привела до надзвичайного просвітлення їхнього розуму. Це можна назвати воскресінням розуму для пізнання і розуміння Писання.

Цікаво виходить — можна ходити за Христом, можна чуда творити Його Іменем, можна заявляти: «За Тебе, Господи, я і на смерть готовий!» — і в той же час мати закритий розум! До речі, це проблема не тільки апостолів Христових, це проблема багатьох наших сучасників, у тому числі й служителів Церкви. Ця

проблема вирішується під час особистої зустрічі з Воскреслим. Під час зустрічі з розгубленими учнями Син Божий відкрив, воскресив до пізнання розум Своїх послідовників. Ключем, що відкриває закриті серця, закритий розум, було Слово. «І сказав Він до них: так написано є, і так потрібно було постраждати Христові, і воскреснути з мертвих...» (Лк. 24:46).

Це було зрозуміло — ось Він, воскреслий, живий, Сам особисто звертається до них. Сперечатися було б безглуздо. Проте це була тільки частина істини. Друга частина, не менш вагома, була в тому, «щоб у Ймення Його пропові-

дувалось покаяння і прощення гріхів між народів усіх, від Єрусалиму почавши» (Лк. 24:47). Але й цю, другу частину божественного відкриття просвітлений розум учнів сприйняв як належне: «І пішли вони, і скрізь проповідували. А Господь помагав їм...» (Мр. 16:20).

А тепер — як зі мною? Христос воскрес? Христос воістину воскрес! Це аксіома, це наше оновлене серце й життя, це свято, зрештою, і тому я поспішаю до храму! А як щодо другої частини слів Христа — про те, щоб «проповідувалось покаяння і прощення гріхів між народів усіх». Тут усе набагато складніше. Іноді складається враження, що в багатьох християн відкрита тільки та півкуля мозку, яка відповідає за емоції і почуття. А та, яка відповідає за динаміку, рух, мову, за ідею Христову — зробити Його Ім'я відомим до краю землі — перенесла духовний інсульт і практично бездіяльна.

Підведемо короткий підсумок. Син Божий вважав за потрібне Своїм Словом відкрити розум апостолам для сприйняття Писання і практичного втілення Його задуму. У дні святкування світлого Христового воскресіння чи не варто нам проконсультуватися із Тим, Хто сказав: «Я — Лікар твій», на предмет відповідної реакції нашого розуму на наказ: «Ідіть і проповідуйте Євангелію аж до краю Землі»? Яким був би заключний діагноз?

«Ми знаємо, — констатує один із тих, кому Христос відкрив розум, — що Син Божий прийшов і розум нам дав, щоб пізнати Правдивого...» (Ів. 5:20). Це справді майже за межею розуміння: мати відкритий розум — означає втратити його і стати «безумним ради Христа».

Баптисти Дніпропетровська закликають молитися за порядок у місті

Керівники баптистських церков Дніпропетровська та області закликають християн молитися про відновлення порядку і спокою в місті після серії вибухів.

Автори звернення зазначають, що в Інтернеті є повідомлення про можливе введення в місті і країні надзвичайного стану, а також про нові вибухи.

«Кому, як не нам, відповісти на такі заклики і звершувати повсюдно молитви про відновлення порядку і спокою в місті! Ми не коментуємо ці події через відсутність повної достовірної інформації. Ми пропонуємо молитися!», — говориться у зверненні.

Президент громадського телеканалу «ТБН-Росія» Ігор Нікітін і пастор «Церкви Добрих Змін» Геннадій Мохненко в Маріуполі прокоментували вибухи в Дніпропетровську.

«Особливо страшно, що ці вибухи відбуваються на тлі загострення політичної боротьби в Україні. У трагічній події явно простежуються спроби дестабілізувати країну,

— сказав Ігор Нікітін. — Століттями одна група людей звинувачувала іншу в правопорушеннях. Звідси виник Голокост євреїв, геноцид вірменського народу. Я молюся, щоб в Україні не відбулося чергового злочину проти людства. Щоб країна стояла за істину. Співчуваю українському народу, усім, хто постраждав в результаті терактів, їх рідним і близьким».

«Співчуваю всім постраждалим українцям, — сказав пастор Геннадій Мохненко. — Перша думка, на якій ловиш себе, — не дай, Боже, щоб ця драма виявилася грою якихось політиків, які неадекватно оцінюють свої можливості. В історії не раз були випадки, коли люди, намагаючись вирішити політичні питання, провокували ті чи інші сутички. Сподіваюся, що ця трагедія — безумство приватних осіб. У кожному разі всьому українському народу потрібно згуртуватися перед обличчям небезпеки».

Нагадаємо, що 27 квітня в Дніпропетровську сталася серія вибухів. Серед 30 постраждалих — дев'ятеро дітей.

PICU.

Позбутися неспокою

Ніщо так не шкодить здоров'ю, як постійний неспокій. Відоме висловлювання лікаря Джозефа Монтегю, автора книги «Розлад шлунка на нервовому ґрунті», підтверджує цю думку: «Виразки шлунка виникають не від того, що ви їсте, а від того, що з'їдає вас». Чи можна позбутися неспокою і як це зробити?

Постійна напруга в гонитві за успіхом — основна причина неспокою. Лише задумайтесь — третина людей руйнують свій організм серцевими хворобами, виразками і підвищеним тиском, не досягнувши 45 років! Чи можна вважати людину успішною, якщо вона розплачується за просування по службі виразкою шлунка і серцевими захворюваннями? Чи варто оволодіти навіть всім світом, якщо при цьому ви втрачаєте своє здоров'я?

Стресові ситуації трапляються у всіх, але зауважте, що люди на них реагують по-різному. Є кілька порад, як поводитися в форс-мажорній ситуації. По-перше, треба проаналізувати те, що сталося, і уявити найгірше, що може трапитися. По-друге, змиритися з цим у разі необхідності. І після цього присвятити свій час і енергію спробам поліпшити найгірше становище, з котрим ви в думках змирилися.

Яна АНДРІАНОВА.

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

Непросте запитання

Коли Еркан Сенгюл у мусульманській Туреччині присвятив своє життя Христові, дехто вважав, що це — зречення свого народу і своєї духовної спадщини. Але він казав, що зробить все заради Бога. Та він не знав тоді, що каже.

Еркан сидів у похмурій, вогкій тюремній камері, оточений іншими в'язнями. Його арештувала місцева поліція — за те, що він «образив іслам», розповсюджуючи християнські книжки.

Еркан волав до Бога, прохаючи порятунку. Він знав, що не зробив нічого лихого і не заслуговує бути там. «Ти сказав, що зробиш усе заради Мене», — прошепотів Бог в Еркановому серці. — «Ти хотів саме цього?».

Покаявшись перед Богом, Еркан молився і плакав. У серці він говорив Господу: «Я хотів саме цього». Еркан почав проповідувати в тюрмі щодня по три години. Він зрозумів, що Бог дозволив йому потрапити у в'язницю, аби відкрити нове поле місіонерської діяльності! Еркан перебував у тюрмі 30 днів, поки свідки не заявили, що поліція змусила їх підписати свідчення, а суддя не знайшов жодних доказів будь-якого злочину.

Арешт розширив свідчення Еркана. Багато з тих, хто ділив з ним камеру, після його звільнення відвідали церкву,

розпитуючи про Бога, Який утишив його під час ув'язнення. Еркан досі невтомно роздає християнську літературу, знаючи, що його можуть за це заарештувати.

Більшість християн, мабуть, визнають, що страждання — це не те, чого вони хочуть, коли кажуть, що воліють бути Божим знаряддям. Звичайно, ми хочемо втілити в життя нашу віру, але навіть близько не думаємо про страждання. Ми ображаємося, що нами нехтують, коли ми бажаємо отримати вищу посаду або чекаємо запрошення на якусь гостину. Ми почуваємося обдуреними, обділеними.

Однак ми мусимо бути готовими молитовно шукати Бога у хвилину найбільшого відчаю. І молитва змінить нашу позицію. Тоді ми почнемо помічати можливості для вдосконалення. Й отримаємо надію. Посеред страждань ми знаходимо обітницю. Урешті-решт, починаємо розуміти, що наша теперішня ситуація, хоча й несправедлива та незаслужена, може бути частиною Божого задуму.

Коли ми молимося, щоб поглянути на страждання очима Бога, ми знаходимо відгук будь-що коритися Йому.

«Моліться... і за мене, щоб дане було мені слово відкрити уста свої і зосмілювати проповідати таємницю Євангелія для якого послав я в кайдани, щоб сміливо про неї звіщати, як належить мені» (Ефесян 6:18-20).

Свідки Єгови — як з ними спілкуватися?

Свідки Єгови — відроджена в наші дні аріанська течія, яка відкидає божественність Ісуса Христа і Особу Святого Духа. Окрім цього, свідки не визнають Десять заповідей Закону Божого і не приймають причастя. Як нам реагувати на візити і вуличні контакти бруклінських adeptів?

Отож до вас постукали в квартиру чи зупинили на вулиці двох людей. Впізнати їх неважко — журнали в руках видають. Але якщо на першому місці стоїть питання Трійці, то попросіть їх розгорнути Біблію і прочитати Дії 13:2, де написано наступне: «Як служили ж вони Господеві та постили, прорік Святий Дух: «Відділіть Варнаву та Савла для Мене на справу, до якої покликав Я їх». Нехай прочитають зі своєї Біблії, в котрій вони внесли зміни в тексти Святого Писання

про божественність Ісуса Христа, але Дії 13:2 якимось чином не встигли відкорегувати. Запитайте їх — хто звернувся до апостолів? Бог-Отець чи Святий Дух? Це запитання збентежить ваших співрозмовників, адже Святого Духа вони не вважають Особистістю, що, як бачимо, суперечить біблійному вченню.

Покажіть їм біблійну підставу для прийняття причастя. Адже відомо, що тих, хто бере участь в причасті, приймаючи символи тіла і крові — хліб і вино, Ісус воскресить при Другому пришестві. Не менш важливим є і питання ставлення свідків до Десяти заповідей Божих, адже нелогічно називатися Божим іменем і при цьому відрікатися від Його Законів.

Продовживши бесіду, поцікавтесь у свідків біблійною підставою найменування їхньої організації. Якщо вони процитують вам текст: «Ви свідки Мої, говорите Господь, та раб Мій, якого Я вибрав, щоб пізнали й Мені ви повірили,

та зрозуміли, що це Я. До Мене не зроблено Бога, і не буде цього по Мені! Я, Я Господь, і крім Мене немає Спасителя! Я сказав, і споміг, і звістив, і Бога чужого немає між вами, ви ж свідки Мої», — говорить Господь, — а Я Бог!» (Іс. 43:10-12), то вкажіть їм на контекст — адже мова тут не про свідків Єгови, що живуть у XXI столітті, а про ізраїльський народ часів пророка Ісаї.

Попросіть розгорнути Новий Заповіт — текст з Дій 1:8: «Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете в Єрусалимі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землі» і перепитайте, чийми свідками вони є. Чи вважають вони Ісуса Христа вічносущим Богом, Єговою? Це запитання не просто поставить їх у незручне становище, а й дасть можливість задуматись над прочитаним віршем. Під час розмови покажіть свідкам, що ви вмієте відокремлювати людину від її поглядів, що цінуєте їх як людей і щиро бажаєте їм добра.

Хто знає — може, якраз зустріч з вами змусить їх переглянути свої погляди.

ВІРУЮ

Біоетичні погляди на проблеми гендерної політики в Україні

«Гендер» — це соціокультурна категорія і колективні уявлення, завдяки котрим біологічні відмінності статей перекладаються на мову соціальної і культурної диференціації. Цей термін був введений ООН і ЄС замість традиційного — «стать».

З точки зору біології належність до чоловічої чи жіночої статі визначається з моменту зачаття. Розрізняють хромосомну (генетичну), гонадну, анатомічну і генітальну стать. Для хромосомної статі вирішальним є наявність чи відсутність Y хромосоми в генетичному наборі. Жіноча стать, окрім 44 основних хромосом, передбачає наявність двох однакових хромосом, позначуваних буквою X. Чоловіча стать, окрім згадуваних 44 хромосом, передбачає наявність хромосом X і Y. Науково доказано, що хромосомну стать визначають всі інші елементи статі.

Прийняти позицію гендерних ідеалів, що людина народжується дво- чи кількостатеву і начебто сама може вибрати, ким бути — чоловіком чи жінкою, означає перекреслити всю біологічну науку (генетику, біохімію, фізіологію і т. д.). Таке твердження гендерної ідеології цілком абсурдне і антинаукове!

Частина людського мозку контролює лімбічну нервову систему. Ця система відповідає за довготривалу пам'ять, а також за всі інстинкти людини, наприклад, самозбереження, статевий інстинкт тощо. Якщо душа людини інспірована Духом Божим, то її дух і душа керують статевими інстинктами і людина поводить себе адекватно в суспільстві. Якщо людина душевно хвора, то її інстинкти володіють нею. Така людина може мати гомосексуальний потяг та інші статеві збочення.

Стать людини — це не лише комплекс структур матеріального характеру. Оскільки людина складається з духа, душі і тіла, то існує тісний зв'язок між статтю і особистістю. Тут необхідно виділити три елементи:

✓стать (сексуальність) має відношення до всієї особистості: «І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх» (1 М. 1:27);

✓людська сексуальність означає взаємодоповнюваність і тісне спілкування: «І сказав Господь Бог: «Не добре, щоб бути чоловіку самотнім. Створю йому поміч, подібну до нього» (1 М. 2:18). «Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й пристане до жінки своєї, — і стануть вони одним тілом» (1 М. 2:24);

✓зв'язок любові і прокреації, тобто народження дітей і створення міцної гармонійної сім'ї: «Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю...» (1 М. 1:28).

Господь чітко визначив ролі чоловіка і жінки в сім'ї. Він назвав жінку помічницею чоловіка, подібною і рівною йому. Отож питання рівності між чоловіком і жінкою — це не компетенція лобістів гендерної політики, і не треба боротися за якусь міфічну рівність між чоловіком і жінкою! Принципи і закони поведінки між статями давно відомі... Просто ними не керується основна маса суспільства! А формула проста: треба жити з Богом і виконувати Його Слово. Щоб цього навчитися, необхідно реалізувати в Україні програми і проекти навчання сімейних пар, педагогів і психологів щодо того, як зміцнювати стосунки в сім'ї, як навчитися жити в любові і єдності, як виховати дітей гармонійними особистостями.

Стосунки в сім'ї повинні бути наповнені любов'ю: жертвовою, тихою, покірною, смиренною, вірною. Господь визначив роль дітей в такій гармонійній сім'ї, які слухають і поважають батьків. Сім'я, що склалася на біблійних принципах, формує міцне високоморальне, високоінтелектуальне суспільство, де кожна людина незалежно від статі має

можливість професійного зростання і визнання в суспільстві. Це лише залежить від здібностей кожної конкретної людини і її бажання працювати над собою. Ось стандарт стосунків, котрих необхідно досягти нашим українським сім'ям. Необхідно створити в Україні всі умови для допомоги сім'ям, які ще не навчилися жити за цими християнськими цінностями!

Щоб досягнути цих високих стандартів у суспільстві, треба, аби люди в країні були не релігійними, не конфесійними, а справді віруючими, тобто щоб вони налагодили особисті глибокі стосунки з Богом. Ці стосунки досягаються через акт покаяння (тобто перемену способу мислення) і визнання Ісуса Господом свого життя і формування в ньому Божих пріоритетів.

Замість цього в Україні намагаються ввести на рівні законодавства гендерне виховання і гендерну політику, що передбачає впровадження сатанинських технологій, які хочуть зруйнувати створений Богом інститут сім'ї і просунути легалізацію содомських збочень.

Одним з ідеологів гендерного виховання є автор «Соціології» Едвард Осборн Вілсон. Згідно з його теорією, біологічну базу будь-якої соціальної поведінки слід шукати у тваринному світі. Це теорія про те, що людська

агресія, ксенофобія, депресія, гомосексуальність — наслідок існування певних генів. Але Господь у Святому Писанні називає всі ці прояви гріхом. Е. О. Вілсон пояснює соціальні аномалії в людині на рівні матерії, а всі ці негативні прояви насправді є наслідком невідродженої людської душі.

Ще один ідеолог гендеру — Маргарет Мід, антрополог, дарвіністка, матеріалістка. Вона захистила «працю», в якій її «наукові» дослідження стверджують про «щасливе» життя лише в умовах випадкових статевих зв'язків без прикмет вини і неврозу. 50 років ця жінка проповідувала дошлюбні відносини. Плоди її «праці» виявляються в статистиці розлучень по всьому світу і в проблемі, яку ми намагаємось висвітлити в цій статті. Це лише кілька прикладів псевдонауки, яку намагаються покласти в основу задоволення гріховних грубих амбіцій групи душевно хворих людей.

В Україні нині є чудова можливість для того, щоб зупинити експансію гендерного виховання і гендерної політики.

Першими кроками на цьому шляху можуть бути виключення з поняттійного апарату в нашій країні терміну «гендер» і відновлення в усіх законах, підзаконних актах та інших нормативно-правових документах терміну «стать». Оскільки є дві статі, то й закони будуть стосуватися лише стосунків двох статей і їх майбутніх поколінь. Такі дії дозволять не допустити руйнування фундаменту української сім'ї і зберегти моральне здоров'я нації.

Вікторія ОЛФЕРЧУК.
Доцент кафедри екології
Національного лісотехнічного
університету України,
кандидат біологічних наук.

В осмисленні цього питання насамперед важливо відповісти на запитання, що про це говорить Писання? Кому і для чого даються гроші?

Читаючи Біблію, ми виявляємо двояке ставлення до боргів. По-перше, Писання допускає позички (5 М. 15:6, 10; 28:12; Лк. 6:34-35). По-друге, залишатися боржником і жити в борг — це не благословення (5 М. 28:44; Прип. 22:7; Рим. 13:8).

Приписи Закону не дозволяли давати гроші для прибутку (у борг під відсотки) своїм братам по вірі (5 М. 23:20). При цьому не заборонялося позичати під відсотки чужому: «Чужому позичиш на відсоток, а братові своєму не позичиш на відсоток, щоб поблагословив тебе Господь, Бог твій у всьому, до чого доторкнеться рука твоя на тій землі, куди ти входиш на володіння її» (5 М. 23:21).

Ці та інші тексти Писання (Пс. 15:5; Єр. 15:10 та ін.) дають підставу вважати, що Бог лихварство засуджує. Але щоб бути чесним у висвітленні цього питання, дуже важливо зрозуміти, чому Ісус розповів притчу про таланти, зокрема чому чоловік, котрий взяв талант, зберіг його і повернув неушкодженим, почув слова докору: «Тож тобі було треба віддати гроші мої грошомінам, і, вернувшись, я взяв би з прибутком своє. Візьміть же від нього таланта і віддайте тому, що десять талантів він має. Бо кожному, хто має, дається йому та й додається, хто ж не має — забересться від нього й те, що він має. А раба непотрібного киньте до зовнішньої темряви — буде плач там і

Гроші під відсотки:

ГРІХ ЧИ СПОСІБ ЗАРОБІТКУ?

скрегіт зубів!» (Мт. 25:27-30).

Чому Ісус наводить цю ситуацію як негативний приклад?

Смисл цього, як виглядає, протиріччя, прихований в суті заборони на лихварство, яке ми бачимо в Писанні. Наведемо невеликий уривок з Книги Левит: «А коли збідніє твій брат, а його рука неспроможною стане, то підтримаєш його, прихосько він чи осілий, — і житиме він із тобою. Не візьмеш від нього лихви та прибутку, і будеш боятися Бога свого, — і житиме брат твій з тобою. Срібла свого не даси йому на лихву, і на прибуток не даси їжі своєї» (3 М. 25:35-37).

Як бачимо, Бог суворо забороняє наживатися на бідях і нещастях ближніх. Виходячи зі сказаного, необхідно розуміти, що всяке давання грошей в борг під відсотки, коли людина знаходиться в біді, недопустиме.

Якщо в когось нема їжі, і він просить позичити йому, ти просто допоможи. А «хто милостивий до вбогого, той позичає для Господа, і чин його Він надолужить йому» (Прип. 19:17). А якщо і є можливість дати в борг, то аж ніяк не під відсотки!

У всіх таких випадках треба також

пам'ятати про ймовірність того, що людина не зможе віддати, і тому, позичаючи, треба керуватися словами Христа: «...робіть добро, позичайте, не ждучи нічого назад, — і ваша за це нагорода великою буде...» (Лк. 6:35). Віддасть — слава Богу, а ні — то ні.

Зовсім інша ситуація описується в притчі Ісуса про таланти. Там не йде мова про лихварство і давання грошей в борг тим, хто потребує. Мова йде про інвестиції грошомінам. Позичаючи їм гроші (іншими словами — вкладаючи в бізнес), людина стає мовби фінансовим співучасником бізнесу. Один вкладає в бізнес свої кошти (як інвестор, акціонер, власник), інший вкладає свою ідею (наприклад, автор певного ноу-хау — секрети виробництва, технології, ідеї бізнесу), а ще інший — свої управлінські здібності, час, сили і бере на себе відповідальність за розвиток бізнесу. Існує також багато людей, котрі в цьому бізнесі знаходять можливість працювати і заробляти гроші.

У кінцевому підсумку бізнес повинен приносити прибуток, і було б нечесно, якби на нього міг розраховувати лише один з тих, хто впроваджував бізнес.

Успіху не можна було б досягнути без зусиль менеджера, без ідей винахідника, без грошей акціонерів чи інвесторів і праці робітників.

У такому випадку той, хто давав гроші, також одержить свій відсоток. Але це не гроші, одержані нечесно. Це його участь в бізнесі. Фінансова участь.

Тому коли людина бере гроші під відсотки (чи дає їх), не дізнавшись, на що вони йдуть, кому даються і з чого будуть віддаватися, то це завжди неправильно. І тоді той, що дає, стає лихварем, а той, що бере, також ризикує влізти в проблеми.

Тому, що потребує, треба просто допомогти або позичити гроші, але не під відсотки, і треба бути при цьому готовим за необхідності простити борг. У крайньому разі вже краще нічого не робити, ніж нашкодити, загнати бідного в боргову яму і втримувати його там «включеним лічильником». Такі дії — просто беззаконня!

Якщо хтось вирішує розумно використати свої гроші і мати з них відсотки, то не на зростання їх треба давати, а вкладати в певне діло — сприяти своїми фінансами розвитку конкретного бізнесу.

Тоді ваші відсотки будуть одержані як частина прибутку підприємства (бізнесу), в який ви вклали.

Але й тут не забувайте про правило: бізнес — це бізнес, і не все залежить від людини. Бізнесмен (або компанія) може збанкрутувати, опинитись без прибутку чи набути інші проблеми. Завжди прораховуйте ризики, допускаючи ймовірність, що гроші чи їх частину можна втратити.

Тому ніколи не вкладайте в одне діло всі свої збереження! (Не кладуть всі яйця в один кошик). Ніколи не вкладайте в яке-небудь діло всі свої гроші, (які ви позичили (взяли в кредит). Ніколи не закладайте своє останнє майно (особливо квартиру, де живе), щоб вкласти гроші в бізнес. Досить уроків, котрі отримали деякі християни України кілька років тому.

Ніколи не надійтеся на людей. Не довіряйте обіцянкам і красивим словам! Завжди допускайте, що є ризик втратити вкладене, і тому все уважно досліджуйте і перевіряйте деталі.

Пам'ятайте, що ви вкладаєте не в щось, а в когось. Якщо діло й добре, а людина непорядна чи невірна — втікайте від такого бізнесу.

Не вірте в захмарні відсотки від бізнесу. Прислухайтеся до досвіду економістів, а не спекулянтів.

Ніколи не вкладайте гроші в будь-які фінансові піраміди (явні чи приховані).

Майже весь великий бізнес будується на вкладанні коштів інвесторів, які з прибутку одержують свої дивіденди. Без цих інвестицій сучасний бізнес не міг би існувати. А фінансова участь в розвитку економіки — це не лихварство.

СВІТ БЕЗ НАРІКАНЬ — ЗМІНИ СВОЄ ЖИТТЯ ЗА 21 ДЕНЬ

Священик Вілл Боуен, вивчаючи людей і їх поведінку, прийшов до висновку, що від того, що і як ми говоримо, залежать наші думки, а вони, у свою чергу, впливають на наші емоції і вчинки. Виявляється, ми всі дуже часто скаржимося, критикуємо, пліткуємо і нарікаємо на життя. Не вірите? Тоді перевірте!

Вілл Боуен запропонував усім, хто бажає змінити своє життя на краще, одягнути на руку якийсь кольоровий браслет і протягом наступних 21 дня жити без нарікань, критики, пліток і невдоволення. Якщо протягом цих днів людина, забу-

ваючись, вимовляла «заборонені» слова, вона повинна зняти браслет і одягнути на другу руку, а потім почати відлік днів заново. І продовжувати це доти, поки браслет не втримається на одній руці 21 день підряд. Ефект такого експерименту перевершує всі очікування!

Люди, котрі перейшли через цю програму, змінилися до невпізнання. Це не залишилось непоміченим, і вже їхні друзі і близькі підключилися до експерименту, одягли браслет і змінилися на краще.

Чому такий простий метод, як життя без нарікань, настільки ефективний?

По-перше, важливий сам настрій. Вже з миті пробудження ви знаєте, що вам не можна говорити про негатив, а найкращий спосіб для цього — почати помічати позитив у собі, у людях, які оточують вас, і у всьому довкола.

По-друге, зростає контроль над собою, своїми думками і тим, що ви говорите, а це дуже важливо для будь-якої людини.

По-третє, під час експерименту ви дізнаєтесь дуже багато нового про себе, про своє мислення і спосіб життя.

Всі начебто знають про силу позитивного мислення, але нарікань на життя і незадоволення чомусь менше не стає.

А ви зважтесь на такий експеримент?

Дрібниці життя

Багато людей займаються дрібними питаннями, ігноруючи найголовніше. Святе Письмо говорить: «Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що даєте десятину із м'яти, і ганусу й кмину, але найважливіше в Законі покинули: суд, милосердя та віру; це треба робити і того не кидати» (Мт. 23:23). Фарисеї бажали бути вірними Богу і в малому, якщо давали десятину навіть з м'яти й кмину. Але Ісус дорікає їм не за це; проблема була в тому, що вони покинули найважливіше в Законі: суд, милосердя і віру.

Це стосується і нас. Люди щодня зайняті вирішенням потоку проблем, не маючи відповіді на найголовніші питання в житті: навіщо вони живуть, яка мета їх життя, до чого вони покликані? Займаючись маленькими проблемами, вони не вирішують найсуттєвіших, а коли дійдуть до кінця життя, будуть дуже жаліти, адже «... це треба робити і того не кидати».

Є люди, котрі, навпаки, займаються лише великими і головними проблемами, ігноруючи маленькі речі. Але ж Бог займається не лише всесвітом, ігноруючи людей, Він вирішує багато наших проблем. А займаючись нашими проблемами, Він не ігнорує діла всесвіту. Ми бачимо в Бозі поєднання повноти. У Посланні до ефесян апостол Павло настановляє церкву, кажучи: «Отже, будьте наслідувачами Богів, як улюблені діти» (Еф. 5:1). Наслідуючи Бога, нам треба і це робити, і того не залишати.

Людина може потрапити на два узбіччя. Одна частина людей — ті, хто не побачив нічого великого у своєму житті. Вони, як жабки, котрі сидять і квакають, займаючись своїми проблемами. Їхнє життя — суцільна суєта. Інша частина — ті, хто побачив великі і важливі речі, зрозумів, чим варто займатися, і може забути про незначні, маленькі речі.

Ви бачили коли-небудь картини в оригіналі? Якщо репродукцію або копію картини збільшити до розмірів оригіналу, то, дивлячись на неї здалеку, не можна побачити ніякої різниці. Але щоб відрізнити справжню картину від підробки, треба розглянути її зблизька. Експерти намагаються розглянути деталі мазків, дивляться на склад фарби, адже стародавні картини написані рослинними фарбами, а не сучасними хімічними.

Коли Бог дивиться на землю, Він бачить деталі. Він бачить не обличчя і паспорти, а тих, чий серця віддані Йому. «Бо очі Господні дивляться по всій землі, щоб зміцнити тих, у кого все їхнє серце до Нього» (2 Хр. 16:9). Коли ми в церкві поклоняємося Богові, Він сприймає цю хвалу як від церкви загалом, так і від кожного зокрема, адже в кожного персональні стосунки з Богом.

Ніхто щодня не звершує великі подвиги. В цілому наше життя — це гігантський набір маленьких діл, дрібних думок і бажань.

Ось одна історія. Мудрець навчав двох людей праведності. Одного він послав принести п'ятикілограмовий камінь, а іншому доручив принести п'ять кілограмів дрібного щебеню. Молоді люди зробили те, що він наказав. Мудрець запитав, чи однакові за вагою мішок зі щебенем і п'ятикілограмовий камінь. Юнаки підтвердили, що так. Тоді мудрець попросив їх віднести каміння назад і покласти на те місце, де вони лежали. Той, хто приніс великий камінь, повернувся дуже скоро. А той, хто приніс щебінь, пішов і не повернувся. Тоді мудрець і перший юнак пішли його шукати. Знайшли його в великому сум'ятті, бо він не пам'ятав, звідки взяв щебінь.

Ось так і ми не можемо згадати всі гріхи свого життя. Багато людей думають, що для того, аби Бог міг простити їм, треба висповідати всі свої гріхи. Але ж усі маленькі гріхи згадати практично неможливо — це можуть бути і різні чутки, і недобрі побажання, мимовільні і навмисні злі вчинки.

Багато різних вчинків визначили наше життя, через це ми і стали такими, якими ми є. У багатьох сферах наше життя складається з деталей. Ми допускаємося великої помилки, коли не звертаємо уваги на дрібні речі. Хтось сказав, що маленькі люди звертають увагу лише на великі речі, а великі люди звертають увагу на деталі. Бог настільки величний, що нічого не упускає. Коли люди тільки приходять до Господа, вони вирішують не грішити найбільшими гріхами. Ці люди у духовному плані ще малі і не можуть звертати увагу на маленькі гріхи. І тому людина починає з найсерйозніших гріхів, для неї це подвиг. Але ми йдемо за Господом, серце стає більшим і щирішим, у нас діє Слово Боже, ми починаємо бачити спокуси не лише в якихось серйозних і великих гріхах, а в маленьких, непомітних і дрібних.

Дрібниці і виявляють наше ставлення. Власне, ставлення до малого, а не великого показує наше справжнє ество.

Багато людей не проти бути щедрими роздавачами, але для цього вони хочуть мати зразу мільйон, от тоді, мовляв, вони зможуть бути щедрими. Але Бог дивиться на серце. Не написано, що вірний у великому буде поставлений над великим — навпаки, того, хто «в малому був вірний, над великим поставлю тебе» (Мт. 25:21). Багато хто хоче мати в добі 28 годин, щоб все встигнути. Але як вони розпоряджаються тим часом, що є у звичайній добі?

Цим і відрізняються професіонали від дилетантів. Дилетанти можуть начитатися книжок, в яких розкривається яка-небудь сфера діяльності. Вони можуть ввести в оману необізнану людину, але фахівець швидко розкусить такого «всезнайку». Спеціаліст знає деталі. І ось це дрібне — воно все і визначає.

Одного разу великий мандрівник минулого століття звершив навколосвітню подорож. І ось до нього підійшли журналісти і запитали, що найбільше обтяжувало його. Мандрівник задумався, і журналісти почали наводити його на відповіді: можливо, найвищі гори? Ні. Можливо, бурхливі потоки рік? Широка Амазонка? Ні. Мандрівник згадував, наморщивши чоло, і раптом його обличчя осяяла усмішка. «Згадав! — вигукнув він. — Пісок в черевиках!».

Часом дрібниці можуть нас сильно бентежити. Коли рот закритий, язика не видно, але він так багато робить. Людина може наговорити чимало добрих слів, але одна маленька фраза здатна все зіпсувати. Це як ложка дьогтю в бочці меду. Не можна нехтувати дрібними речами.

У Писні над піснями, 2:15, говориться: «Ловіть нам лисиці, лисенята маленькі, що ушкоджують нам виноградники, виноградники ж наші — у цвіт!».

Не допускайте маленьких гріхів і маленьких думок. Цінуйте маленькі чуда. Чинить добрі діла не лише великим людям, а й простим.

Господь хоче, щоб ми прагнули не тільки до великих і серйозних речей. Ставлення до деталей визначає сутність людини. Усе починається з малого. Будь вимогливий до себе, а іншим прощай і покривай їх прогріхи любов'ю. Чим більше людина буде шліфувати себе в дрібницях, рухаючись до великої мети, тим більше її зможе вживати Бог для Своїх справ.

Віра чи відверта насмішка?

В Україну привезли шматочок дерева, під яким молився Ісус, — таку новину поширили в ЗМІ. Виявляється до Кам'янця-Подільського привезли з Ізраїлю хрест, який начебто виготовлений з дерева, під яким, за переказом, молився... Ісус Христос у Гетсиманському саду.

«Шматочок дерева має відповідний сертифікат, який засвідчує його автентичність», — пишуть наївним читачам.

Більш цинічного знуцання над вірою в Ісуса Христа навіть важко собі уявити. Ісус, Який категорично забороняв кланятися будь-яким предметам, речам, зоображенням, у тому числі і Своїм і Своїх рідних, представлений в образі... окултиста.

Ще більш ганебно виглядає повідомлення про «сертифікат». Про що «сертифікат»? Що хрест виготовлений з дерева? З дерева, під яким молився Ісус? Та ж із того часу минуло дві тисячі років. Християнство розвивалося за межами Палестини, а на місці Єрусалима все було зруйновано й спалено аж до середньовічних часів. Як могли знайти те дерево з Гетсиманського саду?

Нагадаємо, що Ісус відійшов і молився в саду вночі, коли поруч не було нікого — апостоли спали, хоч Він і просив їх пильнувати.

«А Він Сам, відійшовши від них, як докинути каменем, на коліна припав та й молився, говорячи: Отче, як воліш, пронеси мимо Мене цю чашу! Та проте не Моя, а Твоя нехай станеться воля!.. І Ангел із неба з'явився до Нього, і подавав Йому сили. А як був у смертельній тривозі, ще пильніш Він молився. І піт Його став, немов каплі крові, що спливали на землю... І, підвівшись з молитви, Він до учнів прийшов, і знайшов їх, що спали з журби... І промовив до них: Чого ви спите? Уставайте й моліться, щоб не впасти в спокусу!» (Євангеліє від св. ап. Луки 22:41-46).

Отже, якщо апостоли спали, звідки знати, під яким саме деревом молився Ісус, коли ж у тому саду мало бути бодай з десяток дерев, щоб називатися садом?

Зрештою, яка користь з того дерева? Ісус попереджав: настає час, коли вірні будуть поклонятися в дусі та істині. А чому закликають поклонятися теперішні фальшиві пророки і політики?

Сьогодні в Ізраїлі місцеві торговці (а більшість із них — це палестинці-мусульмани) можуть виготовити будь-який «сертифікат». Є в них «сертифікати» про каміння, по якому ходив Ісус, про хвіст віслюка, на якому Ісус прибув до Єрусалиму, сльози Марії Магдалини у пляшечці і навіть грудне молоко... богородиці.

Але історія з хрестом в Кам'янці розвивається далі: «Шматочок гетсиманського дерева в Україну привезла делегація з 30 осіб, до складу якої, окрім духовенства, входили представники місцевої влади...»

Уявіть собі цю компанію в поєднанні влади й духовенства, що з Ізраїлю літаком везуть фальшивку — символ насмішки над Ісусом Христом. А подорож і без купівлі того «хреста-дерева» обійшлася щонайменше в 30 000 євро. Про те, скільки добра можна було б за ті гроші зробити для зuboжливих в усій своїй масі українців, писати не будемо.

«Ми привезли сьогодні зі Святої землі реліквію, яка може послужити відновленню віри, надії та любові», — сказав один з чиновників.

Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати не можна, бо «Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить і куди він іде. Але ж віру можуть відновити тільки Слово Боже і Дух Святий! Причому, як засвідчує розмова Господа Ісуса Христа з Никодимом, описана в третьому розділі Євангелія від св. ап. Івана, Духа привезти чи самостійно отримати

Першість чоловіка

«І закликав Господь Бог до Адама і до нього сказав: «Де ти?» (1 М. 3:9).

«Хочу ж я, щоб ви знали, що всякому чоловікові голова — Христос, а жінці голова — чоловік...» (1 Кор. 11:3).

Першість чоловіка — питання складне. Її заперечують войовничі феміністки. Її навіть і не порушують жінкоподібні геї. Але й міцні чоловіки у хвилини тверезості соромливо промовчать — їх першість нічим не підкріплена, окрім кулаків і лайки.

Говорити сьогодні про першість чоловіка — означає говорити про його відповідальність за себе, за дружину, за дітей — за долю роду, людства, світу. Чоловік був створений першим. Бог віддавав перевагу розмові з Адамом, питаючи з нього за помилки Єви: «Де ти?».

Чоловік хоче бути першим не завжди. Там, де його мужність стикається з серйозним ризиком, він відходить в бік і воліє перебувати на другорядних ролях.

Я добре пам'ятаю, як на «страшному» екзаміні хлопчики пропускали вперед дівчат. Можна уявити, що такі ж хоробрі чоловіки льодовикового періоду пропускали вперед до печер жінок і дівчат, щоб ті розвідали, чи не гриється всередині лев або ведмідь.

Справжній чоловік завжди повинен бути першим, щоб прикрити від небезпек слабших. Але навіть якщо небезпек нема, він залишається першим — не для того, щоб зайти першим у двері, а щоб відчинити їх перед іншими; не для того, щоб першим сісти за стіл, а щоб відсунути стілець, посадити за стіл жінку і обслужити її. Іти першим потрібно не для того, щоб скористатися благами, а щоб послужити цими благами іншим, зустріти тих, хто йде слідом.

Як правило, першість чоловіків проявляється в іншому — вони поспішають з рішеннями, моментально дратуються, бездумно вдаються до сили, кидаять діло на півдорозі, швидко втомлюються і вимагають відпочинку. Навпаки, у роботі, витривалості, відповідальності жінки часто зберігають пальму першості.

Лякаючись відповідальності бути першим, боячись відповідати за все, чоловіки утихомирюються з чужою, невластивою їм роллю, гублячи себе. Через те, що чоловік не на місці, зсуваються і ролі інших. Шануючи своїх батьків і виявляючи повагу до дружини, батько викликає повагу у своїх дітей. Відходячи на другу роль, він змушує дружину бути першою, у чому потім її й звинувачують. Не виявляючи уваги, наставницької турботи про дітей, вони маліють у своїх очах і втрачають авторитет в очах дітей.

Чи можна бути першим всюди — в сім'ї, на роботі, у церкві? Відповідальність першості пов'язана з великими, іноді непосильними перевантаженнями. Я не зустрічав людей, котрим однаково добре вдається бути першими всюди. Десь доведеться зазнавати поразки. Ті, хто працює цілодобово — лікарі, бізнесмени, пастори, вчені, — знають, що доводиться жертвувати сім'єю. Багатодітні сім'ї знають, що комусь доводиться жертвувати творчими планами і кар'єрою.

Я не думаю, що можна стати першим у всьому, але впевнений, що можна мінімізувати невдачі і промахи, можна розвиватися в найбільш уразливих напрямках.

Зустрічі, на яких обговорюються теми лідерства, мене швидше відштовхують, ніж приваблюють. Хочеться більш щирої розмови, тоді як на лідерських зустрічах ми бачимо усміхнені задоволені обличчя і чуємо казково позитивні історії. У нашому житті не все так гарно. Картинка реального життя чоловіків явно не лакована, явно не для продажу.

Ми з моїм другом-пастором задумали провести форум невдах — для тих, хто пережив крах планів і не відповідає уявленням про ідеал. Поки що реалізувати цей задум ми не намірилися, але впевнений, що форум невдах зі-

брав би значно більше учасників, ніж «форум лідерів» чи «форум справжніх чоловіків».

Чесно дивлячись на себе в дзеркало, чоловік переживає гіркоту і біль від власної негідності. Змінити себе на краще, відновити гідність «бути першим» можна лише частково. Це майже Сізіфів труд — дертися вгору і потім знову падати вниз, надихатися і розчаровуватися, робити нові спроби і переживати все глибшу депресію.

Думаю, це робити все ж треба. Треба тренувати волю, треба рухатися, щоб не зістаритися і не охляти раніше часу, не скотитися на саме дно.

Але ось у чому проблема — у непотрібній боротьбі, бездумній хоробрості. Замість того, щоб займати своє місце і бути першим у своєму колі, чоловік схильний боротися за чужі місця і чужу першість. Дорослішаючи, а потім старіючи, чоловік, що втратив першість у своїй сім'ї чи у своєму колі, прагне здобути її де завгодно — у битвах за красунь, посаду, багатство, славу. Справжня ж першість чоловіка досягається не в боротьбі за чуже місце, а відданістю своєму покликанню, своїй відповідальності щодо ближніх.

Першість або є, або нема, її не можна завоювати, її треба берегти і виконувати. Першість — не стільки боротьба, скільки робота, не стільки привілей, скільки відповідальність. Але в цьому і радість — коли йдеш не сам, коли ведеш за собою інших, коли служиш іншим.

Людина опинилася не на своєму місці з того часу, коли відмовила в першості Богові, перестала слухати Його. Відтоді всі перестали слухати один одного: чоловік — Бога, дружина — чоловіка, діти — батька. Парадоксальна істина полягає в тому, що стати першим щодо інших людей зі свого кола можна лише ставши другим стосовно Бога. Так побутові і особисті питання зводяться до питання про Бога. Без Нього нема порядку ніде — ні в питаннях духовних, ні в питаннях соціальних.

Визнаючи Бога джерелом порядку і влади, підпорядковуючи Йому себе і своє життя, чоловік посідає своє справжнє місце, на котрому і тільки на котрому можна бути першим.

Михайло ЧЕРЕНКОВ.
Пастор.

Біблійні пророцтва останнього часу

«І зробить вона, щоб усім — малим і великим, багатим і вбогим, вільним і рабам — було дано знання на їхню правницю або на їхні чола, щоб ніхто не міг ані купити, ані продати, якщо він не має знамення ймення звірини, або числа ймення його... Тут мудрість! Хто має розум, нехай порахує число звірини, бо воно число людське.

А число її — шістьсот шістдесят шість» (Об. 13:16-18).

Усі пророцтва Старого Заповіту, що передбачали прихід Месії і Спасителя Ісуса Христа, Його розп'яття, воскресіння і вознесіння, збулися з точністю до деталей приблизно 2000 років тому. Це окрема велика тема, добре досліджена, описана і доведена. Є, однак, ряд біблійних пророцтв, яким ще належить збутися. Можна з упевненістю сказати, що вони також неодмінно сповняться, як і всі попередні.

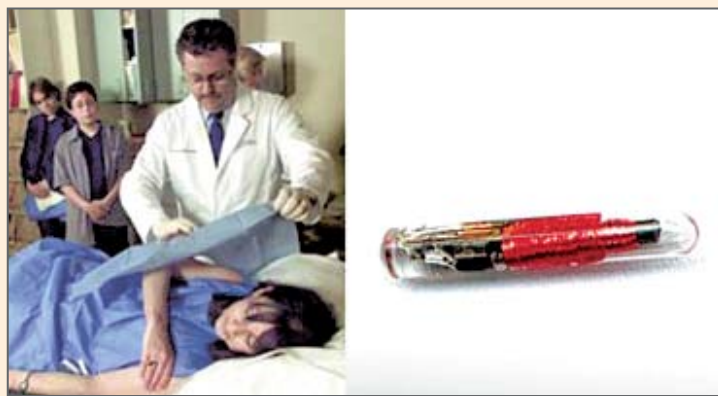
Найбільш значне зі ще не сповнених біблійних пророцтв — Друге пришествя Ісуса Христа. Усі ми — свідки подій, описаних у Біблії, котрі вказують, що останні часи вже дуже близько. Почастішали глобальні катаклізми у вигляді нечуваних раніше руйнівних землетрусів, повеней, цунамів, пожеж, зростає рівень злочинності і розпусти. Вибухають воєнні конфлікти, що виходять з-під контролю урядів. З другого боку, супутникове мовлення, місіонерська діяльність і сучасні лінгвістичні методи прискорюють переклад Євангелія різними мовами і його поширення по всій землі.

Апостол Павло пише, що перед тим, як Божий Син повернеться на землю, «прийде відступлення, і виявиться беззаконник, призначений на погибіль, що противиться та несеться над усе, зване Богом чи святощами, так що в Божому храмі він сяде, як Бог, і за Бога себе видаватиме» (2 Сол. 2:3-4). Мова йде про антихриста, котрий на початку свого правління об'єднає воюючі країни, вирішить проблему продовольства, втихомирить релігійні суперечки, чим спокусує багатьох народів. Друга половина його правління буде позначена глобальними репресіями і великою скорботою.

Лідер «нового порядку» введе обов'язкову поголовну реєстрацію всіх жителів планети за допомогою імплантованого в руку чи на чоло мікрочіпа. Будуть скасовані готівкові гроші, і ніхто не зможе ні купувати, ні продавати, не маючи у своєму тілі імплантанта. Писання стверджує, що ця мікросхема буде містити спеціальну диявольську ознаку — число 666, яка назавжди зробить людину, що прийме чіп, власністю сатани. Усі, хто опиратиметься вживленню чіпів, будуть переслідуватись і знищуватись.

Розробка такого чіпа вже завершується. Ще 19 грудня 2001 року американська фірма VeriChip вперше представила імплантат. Мікрочіп розміром з рисове зернятко розроблений з використанням технології радіочастотної ідентифікації, яка застосовується в індустрії, зокрема, для створення міток-транспондерів, що прикріплюються на товари для уникнення крадіжок в магазинах. Розробники планують записувати на мікросхемі паспортні дані, ідентифікаційний код, наявність депозитів, страхівок, медичних приписів, а також індивідуальні біометричні дані людини (відбитки пальців, райдужну оболонку очей, генетичний код). Усі чіпи будуть об'єднані в єдину електронну мережу. Таким чином буде організована тотальна система нагляду за людьми.

Необхідність вживлення приймача-передатчика мотивується найбільшими намірами: підтримка немічних людей, захист власних фінансів, боротьба з наркобізнесом, тероризмом і т. п. Масова «чіпізація» людей вже почалася

в Мексиці 17 липня 2003 року. На сьогодні десять тисяч жителів цієї країни носять у своєму тілі чіпи, а в 70 відсотках лікарень появились пристрої, які зчитують з них інформацію. Подібну практику починають застосовувати і в інших країнах.

Таким чином, в останній час кожна людина буде поставлена перед вибором: прийняти чи відкинути імплантацію мікрочіпа. Біблія говорить, що всі, хто прийме його, будуть належати сатані, а їх душі приречені на вічні муки в пеклі. А всі, хто відмовиться і вистіть до кінця, впадуть у вічне життя в Божому Царстві.

Нехай Господь Бог дасть нам мудрість своєчасно розпізнати і мужньо відмовитись від всього, чим сатана спокушуватиме народи в останній час. Щоб нам не загинути, будемо надіятися на Христа, і Він захистить!

Тетяна БАКИЦЬКА.

У королівстві кривих дзеркал

Кожному з нас, мабуть, ще з дитинства знайома казка Губарєва «Королівство кривих дзеркал», в якій розповідається про пригоди маленької радянської школярки, яка потрапила в казкове королівство. Головною особливістю цієї незвичайної держави були її дзеркала, кількість яких практично дорівнювала кількості жителів цього королівства. Виробництво дзеркал було пріоритетним для економіки цієї казкової держави. Тому, хто навмисно чи випадково розбивав дзеркала, загрожувала тюрма або смерть.

Чим же був викликаний такий дивний культ дзеркал? Річ у тому, що це були не звичайні дзеркала, а криві, в яких добро виглядало потворним і смішним, а зло — красивим і величним. За допомогою цих дзеркал жорстокі царі і феодали королівства тримали народ у невіданні і покорі.

На перший погляд, це просто цікава дитяча казка. Але уважніше приглянемося до її змісту — чи не нагадує він нам дещо? Наприклад, світ довкола нас. Світ, в якому розбещеність видається за любов, підлість — за розум, гроші — за щастя, хабар — за вдячність, наркотики — за свободу, обрядовість — за духовність, а доброта — за слабкість, щирість — за дурість, сім'я — за кайдани. Світ, в якому добродійність перетворена на негідність, а гріх — на щастя. В якому патологія стала нормою, а норма — не-

дугою. В якому гріх зображається в найяскравіших кольорах, запрошуючи йти за ним, а праведність — як тіснота і печаль, доля слабких і вбогих. В якому захоплюються і схиляються перед тиранами і деспотами і розпинають послідовників добра, насміхаючись над ними. В якому жінки перетворюються на чоловіків, а чоловіки на жінок. В якому закликають прославляти Бога ідопоклонськими ритуалами. В якому Слово Боже замінене людськими переказами. Де на славу Господа спляють і вбивають людей. Світ, в якому диявол приходить в одязі світла як відкупитель, а Бог оголошується винуватцем страждань і бід людей.

Сьогодні диявол виготовляє мільйони цих кривих дзеркал, індивідуальних для кожної людини, щоб та бачила цей світ у диявольському, викривленому світлі. Водночас сатана з небувалою люттю розбиває прямі дзеркала, дивлячись в котрі, люди могли б дізнатися правду про себе і про нього. І головним дзеркалом, проти котрого, власне, і спрямовані сатанинські зусилля, є Слово Господнє, Божий Закон. «Бо хто слухає слова, а не виконавець, той подібний людині, що риси обличчя свого розглядає у дзеркалі, — бо розгляне себе та й відійде, і зараз забуде, яка вона є. А хто заглядає в закон досконалий, закон волі, і в нім пробуває, той не буде забудько слухач, але виконавець діла, — і він буде блаженний у діянні своїм!» (Як. 1:23-25).

За допомогою своїх кривих дзеркал злі духи підкорюють мільйони людей, змушуючи їх працювати на своїх духо-

вних плантаціях, де працівники рано чи пізно знаходять смерть. Майже вся планета перетворена на зловісне королівство кривих дзеркал.

Як же дізнатися, чи не дивлюся я в одне з цих дзеркал, які запально готує для людей сатана. А можливо, я вже й сам для когось перетворився на криве дзеркало? Як вийти з цього королівства, якщо ми в нього потрапили? Що робити, коли депресія, смуток, біди, нерозуміння скували наше життя, зробивши його нестерпним? Що робити, коли, як нам здається, Бог вже не чує наших молитов?

Знайти вихід з цього королівства кривих дзеркал допоможе одна з стародавніх біблійних книг — Книга Йова. Свого часу цей давній патріарх потрапив у царство зловісних кривих дзеркал, в котрих сатана був представлений Богом, а Бог — сатаною, обман був поданий як істина, а істина — як обман. Найближчі люди давали пораду, що походила від ворога, а дорога в пір'ю зображувалася як дорога до визволення.

І ось, пройшовши крізь ці смертоносні дзеркала, Йов з Божою допомогою переміг їх владу, побачив світ і події свого життя в правдивому світлі, у правильному дзеркалі Божої істини і праведності. І якщо ми, подібно до Йова, хочемо розбити в своєму житті ці криві дзеркала, то частіше розгортаймо цю біблійну книгу і черпаймо в ній насагу до життя в Божій істині.

За книгою О. Опаріна «Криві дзеркала: Археологічне дослідження книги Йова».

Дивом врятований

(Ця розповідь була опублікована в християнському журналі «Маяк», що видавався в 30-ті роки ХХ століття в Лодзі, Польща).

Збираючи пожертвування для Цейлонської головної місії в Індії, я відправився з Колорадо Спрінгс в Амариллу в Техасі. Проїхавши Пуебло, я помітив край дороги добре одягненого молодого чоловіка. Вважаючи його студентом коледжу і бажаючи поговорити з ним про Господа, я вирішив підвезти його. Коли незнайомець сів, то запитав:

— Ви часто підбираєте перехожих?
— Так, — відповів я. — Щоб проповідувати їм Євангеліє.
— Це небезпечно діло.
— Ні, жодної небезпеки, — запевнив я. — Якщо щось робиш для слави Божої, то Бог захистить.

Каторжник-втікач

Ми проїхали кілька миль, і мій пасажир запитав:

— Ви чули про в'язнів, що позавчора втекли з тюрми в Канон Сіті?
— Так, — кажу, — читав про це в газеті.

Тут я відчув поштовх в бік. Незнайомець нагнувся до мене і прошептав: «Я — один з них і хочу заволодіти твоїм автомобілем, щоб втекти на ньому».

Сприймаючи ці слова за жарт, я порадив йому бути обережнішим, не наганяти на мене страху, щоби з переляку я не з'їхав у канаву і ми обидва не постраждали. При цьому я розсміявся.

— Ви приймаєте це за жарт? Дивіться!

І він спрямував на мене револьвер.
— Я — погана людина і вже вбив двох. А якщо буде треба, то вб'ю і третього!

Часи дива не минули

Після цього він запитав:
— Скільки грошей маєє при собі?
— Це не ваша справа, — відповів я.
— Саме моя. Спуск гачка в мене під пальцем. Твоє життя мені й гроша не варте. Відповідай негайно або ляжеш трупом, — наполягав бандит.
— Моя відповідь така: усі мої гроші належать Господу Ісусу Христу, і я сам Йому належу, тому без Його дозволу ти не можеш взяти ці гроші.
— Замовчи! Хіба я не заборонив тобі проповідувати?

Тоді я почав молитися вголос: «Господи, втримай його руку!».

Розбійник розсміявся і сказав:

— Ти опинився у найскладнішій ситуації, ніж коли-небудь, і Бог не чинить чуда, щоб врятувати тебе. Хіба ти не знаєш, що часи чудес вже минули?

— Не минули, і ти в цьому незабаром переконаєшся.

Рука, яку втримав Бог

Заговорившись, я й не помітив, як ми вперлися в огорожу, і я зупинив автомобіль.

— Далі нема чого їхати. Тут ми можемо розрахуватися. Виходь з автомобіля і забирайся, — заявив арештант.

— Я не збираюся виходити зі свого автомобіля.

— Тоді я застрелю тебе і витягну з машини. Чого ти хочеш позбутися: життя чи автомобіля?

— Звичайно, я ціную життя більше за автомобіль, але не думаю позбутися ні того, ні іншого, — відповів я.

Очевидно, він розлютився тим, що не може залякати мене, і випалив:

— Чи ти не розумієш, що застрелити тебе — для мене як оком моргнути?

— Ніскільки не сумніваюся, що в тебе вистачить совісті вбити мене.

— Тоді чого ти зволікаєш? Забирайся! — крикнув він.

— Я ж сказав тобі, що не маю наміру виходити зі свого автомобіля.

— Тоді я вб'ю тебе і витягну. Що-правда, це погано, але по-іншому не виходить.

З цими словами він вискочив з автомобіля, відчинив мої дверцята, націлвився в моє серце і заявив:

— Рахую до десяти. Якщо ти не вийдеш раніше, ніж я закінчу рахувати, я застрелю тебе і викину.

Він почав рахувати, а я почав молитися вголос, кажучи: «Господи, якщо в Тебе є ще робота для мене на землі, то врятуй мене від руки цього вбивці. Я вірю, що Ти зробиш це прямо зараз».

Коли я розплющив очі, злочинець перестав рахувати, рука його опустилась, він тремтів, мов у пропасниці, ледве переводячи подих, і бурмотів:

— Я... я... Я не можу застрелити тебе.

— Я знаю, що не можеш. Бог цього не допустить. Чого стояти? Сідай, поїдемо.

— Поїдемо? Куди? — запитав він стривожено.

— Як куди? В Амариллу. Мені потрібно там бути.

— І ти здаш мене в руки поліції, — прошептав він.

— Не здам.

— Не здаш? — перепитав він.

Зайнявши своє місце в машині, він повторив запитання, на що я відповів:

— Варто було би здати тебе поліції, але якщо я скажу, що не здам, то дотримаю свого слова.

Обеззброєний

Він простягнув мені руку і сказав:

— Якщо ви обіцяєте не видавати мене, то я викину цей револьвер і мотузку, якою думав спочатку задушити вас, і сьогодні ж зміню свій спосіб життя.

Я потиснув простягнуту мені руку і ще раз дав слово, що не видам його. Тоді він вийшов з автомобіля і викинув свій револьвер і мотузку. Потім повернувся до мене зі складеними на грудях руками.

— Тепер я у вашій милості.

— Не турбуйтеся, ви в надійних руках.

Хто обеззброїв його? Бог. Хто змінив його так, що ще хвилину тому він був небезпечним злочинцем, готовим вбити мене, а наступної хвилини став грішником, який кається і просить мене, людину неозброєну, помилувати його? Це зробив живий Всесильний Господь. Слава Йому навіки вічні!

Дорогою ми зупинилися біля бензозаправки. Поки заливали бензин, він мовчки сидів і дивився на мене, а потім промовив:

— Нічого подібного я не переживав у житті.

— Що саме? — запитав я.

— Ви навіть не затремтіли.

— Природно. Коли людина довіряє Господу, вона нічого не боїться.

Звісно, я не хотів би мати ще одну таку пригоду, але тепер, переживши її, не натішуся тим, що наш Бог ніколи не змінюється і гідний нашої довіри за будь-яких обставин.

Б. Р. ОПЦЕР.

«10 ЗАПОВІДЕЙ ДЛЯ ДІТЕЙ» «ПОКЕМОНИ»?

Батьки охоче дозволяють дітям дивитися мультики, думаючи, що в них нічого поганого для дітей нема, особливо якщо мультфільм християнський. Але ось якого листа ми отримали: «Включила недавно дітям мультик «Ноїв ковчег», а він виявився не придатним для перегляду: суть біблійної історії абсолютно перевернута, герої — розбещені і «стурбовані» звірята... А я думала, що це християнський мультфільм, що він моїм дітям користь принесе! Можливо, взагалі не треба дозволяти дітям дивитися мультфільми? Що порадите?».

Цей випадок спонукав нас вивчити ситуацію з мультфільмами. Ось кілька ознак, за якими можна виявити, чи шкідливий мультфільм:

* У мультфільмі надзвичайно багато агресивних персонажів, котрі сіють зло, все нищать, калічать і вбивають тварин і людей.

* Позитивні герої мультфільму, як і негативні, виглядають потворно. Це збиває дитину з пуття: незрозуміло — хто має рацію, а хто винен. Нема чіткої лінії, незрозуміло, як правильно поведистися в цій ситуації.

* За погану поведінку героїв мультфільму не карають, а часом навіть заохочують.

* Сюжет мультфільму побудований на витівках, вимислах і пригодах, які в реальному житті розцінюються як нетактовні, жорстокі і нерозумні.

Добру науку несуть мультфільми «Про левеня і черепаху», «Чебурашка», «Хоробре оленятко», «Казка про жадібність», «По дорозі із хмарами», «Сестричка Оленка і братик Іванко», «Зовсім не страшно», «Бембі», «Трое із Простоквашина».

З християнських мультфільмів зачіпають за серце мультсеріал «Хранителі історії», «Анімовані історії Старого Заповіту», серіал «Великі біблійні герої та історії», мультфільми «Принц Єгипту», «Десять заповідей для дітей», «Йосип — цар сновидінь» і «Обітниця Пасхи».

А ось «чорний список» мультфільмів, які заборонені для вільного перегляду в деяких країнах:

«Покемони» (кишенькові монстри). Цей мультфільм «прославився» тим, що в 1997 році в Японії при показі 38-ї серії цього мультфільму по телебаченню 685 дітей у віці від трьох років і старші були госпіталізовані з симптомами, що нагадували епілептичні напади. Думають, що причиною нападів стала анімація з яскравими червоними і синіми спалахами, котрі мерехтіли з частотою 12 Гц протягом шести секунд.

Передача «Телепузики». З приводу цієї передачі в 2007 році в Польщі розгорівся справжній скандал, оскільки чиновники з прав дитини довго сумнівалися, чи треба показувати по телевізору передачу, котра приховано пропагує гомосексуалізм, тому що «хлопчик» Тінкі Вінкі носить жіночу сумочку. Чиновники правильно робили, що сумнівалися, тому що в 2009 році з'ясувалися інші факти: Сара Грем, колишній продюсер каналу Children's BBC, що створила такі програми, як «Телепузики» і навчальний мультфільм «Маззі», зізналася, що ці та інші програми були народжені під дією тяжких наркотиків. Більшість дитячих телепередач на каналі були витвором наркотичних фантазій їх творців, а керівництво компанії не лише знало про практику вживання наркотиків на робочому місці, а й заохочувало його, виплачуючи премії за «нестандартні думки».

«Сімпсони». В Україні і Росії мультфільм дозволено показувати на телеканалах, незважаючи на те, що відгуки насторожують: «У 2008-му році влада Венесуели на вимогу президента Уго Чавеса заборонила показ мультиплікаційного серіалу «Сімпсони» і замінила його на «Рятівників Малібу». За словами президента, серіал справляв «поганий вплив на виховання дітей і молоді». А в грудні того ж року в Австралії суддя визнав дитячою порнографією ролик, в котрому герої мультиплікаційного телесеріалу «Сімпсони» займаються сексом.

Жителя Сіднею судили за те, що він переглядав на своєму комп'ютері ці анімаційні ролики. Він уникнув тюремного ув'язнення, але був покараний штрафом у дві тисячі доларів. Герої цього мультика проявляють вкрай жорстокі вчинки і цілком поблажливо ставляться до гомосексуалізму.

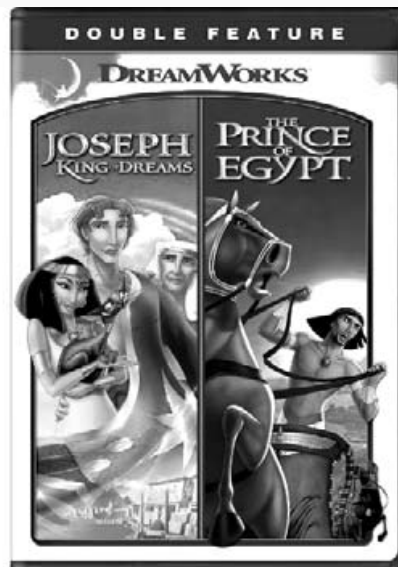
«Щасливі лісові друзі» — у мультфільмі практично в кожному епізоді герої гинуть насильницькою смертю.

«Пригоди Великого Джефа». Тут творці нічого кращого не могли придумати, як зробити головним героєм нудиста.

Такі серіали, як «Футурама», «Сімпсони», «Металопокаліпсис», «Ленор — маленька зла дівчинка», «Злий хлопчик», «Гріффіни», «Мультреаліті», «Бівіс і Баттхед», «Робоципа» викликають фізичні і моральні страждання дітей, паніку, жак і почуття страху. Через це вони були зняті з ефіру російського каналу «2x2».

Шкоди дитячій психіці, на думку педагогів і медиків, завдають також такі мультфільми, як: «Південний Парк», «Наруто», «Том і Джеррі», «Черепашки ніндзя», «Аліса в країні чудес», «Шрек».

**Галина СІПА.
Журналіст, Fifa PRESS.**

ТЕЛЕВІЗОР І ДІТИ

На дитячу психіку дуже впливає сучасне мистецтво. Воно дає малюкам нові моделі поведінки й установки. Таким чином, психіка дитини деформується. Культ сили, грубої і нікчемної поведінки, агресії — такі облудні цінності вриваються в свідомість дитини з віртуального світу. Це вельми небезпечно, оскільки призводить до надмірного збудження.

Небезпечно для дитячої психіки західні мультфільми. У них заанадто багато агресії. Сцени садизму в них повторюються постійно, герої мультфільмів весь час завдають комусь болю. Через це відбувається фіксація дітей на агресію, і така модель поведінки у свідомості дитини стає нормою.

Небезпечно ще й те, що дитина ідентифікує себе з персонажем. Діти запам'ятовують, що герої мультика чинять погані й антисоціальні вчинки, і їх за це ніхто не карає. Таким чином, у дитини виникає бажання повторювати за персонажем дії і вчинки.

Агресію в анімаційних фільмах супроводжують красиві картини. Гарні, яскраві герої і декорації, ландшафти супроводжуються сценами бійок і вбивств. Усе це робиться для додаткової звабливості мультфільму і формує нову культуру людини, нові естетичні сприйняття. У свідомості дитини такі мультфільми і фільми стають нормою. Вона починає тягнутися до них і не розуміє, чому дорослі забороняють їх дивитися.

Герої західних мультфільмів часто огидні і потворні зовнішньо. Навіщо це робиться? А тому, що діти ідентифікують себе не лише з поведінкою героя, а й із зовнішністю. Діти здатні вловлювати найменші мімічні та емоційні зміни, гримаси. Чудовиська люті, безумні і тупі. Переймаючи вираз їх обличчя, діти ідентифікують себе з таким героєм. І починають поводитися відповідно.

Відеоринок перенасичений насильниками, бандитами, ворожбитами — усіма тими, кого в реальному житті люди намагаються уникати. І все це звальюється на дітей з телевізійних екранів. Життєвого досвіду і здорового глузду в дитини ще нема в достатній кількості. Вони часом не в змозі відрізнити реальне і умовне. Усе, що вона бачить на екрані, дитина сприймає як реальність. І останнім часом телевізор все частіше замінює дітям добрий і затишний світ бабусь і мам, залучення до справжньої культури, читання добрих книжок. Як наслідок — зростає кількість депресій, немотивованої жорстокості в дітей, емоційних і психічних розладів і підліткових самогубств.

Телевізор пригнічує волю і свідомість дітей. Його дію можна порівняти з наркотиком. І в цьому його головна небезпека. Тривале споглядання телепередач не лише втомлює зір, а й призводить до гіпнотичного опієніння. Про це писав психолог О. Мурі. Воля та увага послаблюються. А світлові спалахи певної тривалості, ритм і мигання в певний момент починають взаємодіяти з альфа-ритмами мозку. У результаті розвивається синдром порушення уваги, що супроводжується гіперактивністю.

Телевізор і комп'ютер відбирають у дитини дитинство. Замість того, щоб переживати справжні почуття і емоції, грати в активні ігри, спілкуватися з батьками і ровесниками, діти днями й ночами сидять біля екранів, позбавляючи себе природного розвитку, який можливий тільки в дитинстві.

ВІРУЮ

Денис ПОДОРОЖНИЙ

СІМ ІСТИН ПРО ПОКЛИКАННЯ

Сьогодні люди масово приходять до Христа. Для багатьох поняття «бути віруючим» і «йти за Христом» перетворилися на дотримання якихось традицій чи форм. Дуже багато людей вважають, що вірять в Бога з дитинства. Але, однак, перед кожним гостро стоїть запитання: навіщо ми живемо? Люди можуть відповідати по-різному: щоб виховати внуків; щоб вступити в інститут; щоб закінчити його; щоб посадити дерево; щоб побудувати дім; щоб народити дітей. Усі ці речі добрі, але їх не можна вважати смислом життя. Досягнення таких цілей подібне до бажання дійти до горизонту — скільки до нього не наближайся, він все одно залишатиметься попереду.

Хтось може подумати, що мільйонам живе добре і тому накопичення мільйонів — це добра життєва мета. Але мало хто знає, що переважна більшість найбагатших людей світу живуть у страху. Є чимало прикладів, коли багаті й знамениті люди безславно закінчували своє життя, страждаючи від наркотиків, алкоголю, депресій, самотності. Багатство і знаменитість не гарантують щастя. То чи варто жити заради грошей?

Банальне запитання, але багато людей для цього й живуть. Деякі живуть для грошей не заради розкоші, а заради елементарного виживання. Але й це не може бути смислом життя.

Хтось живе, щоб придбати квартиру чи автомашину. Однак ніяк не скажеш, що квартира чи авто назавжди зробили щасливими тих, хто їх придбав. Дуже багато мають все, що тільки можна мати, але при тому глибоко нещасні.

Неодружені думають, що найважливіше в житті — одружитися. Багато сімей мають проблеми в подружніх стосунках і мріють про примирення. Ті, що бідують, мріють збільшити свої доходи. Багаті мріють про збереження свого майна. Хворі мріють про здоров'я. Цей список можна продовжувати.

Якими б не були наші потреби і бажання — праведні чи не дуже, глобальні чи локальні, альтруїстичні чи егоїстичні, що б це не було, ми не можемо визначити смисл свого життя у відриві від Того, Хто нас створив. Смисл нашого життя ніяк не може замикатися на якихось наших розуміннях чи амбіціях, на наших бажаннях чи потребах. Є багато речей, в котрих ми насправді відчуваємо потребу. Ми повинні прагнути до того, щоб їх досягнути, але життєвою метою це стати не може.

Відповідь про сенс життя має тільки його Автор

Коли людина живе своїми домислами про життя і спрямовує течію свого життя сама, вона ніколи не зможе знайти задоволення. Внутрішня порожнеча супроводжує життя людини, яка не знайшла свого покликання в Бозі. Невіруючі люди вирішують цю проблему простіше — вони вибирають смислом життя одержання професії чи досягнення кар'єри. Але істина полягає в тому, що людина не може оцінити смисл свого життя сама, не може об'єктивно визначити істинне своє призначення без Того, Хто її створив. І якщо ми хочемо зрозуміти, навіщо живемо і до чого нам треба прагнути, щоб потім «не було боляче за безцінно прожиті роки», то за відповіддю потрібно йти до Бога.

Бог має ціль для кожної людини. Коли ми народжуємося в цей світ, у кожного є певне покликання, яке ми повинні звершити протягом життя.

Мужі з Святого Писання не тільки знали, що їх покликав Бог, але й знали про своє призначення. Ось що Бог говорив пророку Єремії: «І прийшло мені слово Господнє, говорячи: «Ще поки тебе вформував в утробі матерній, Я пізнав був тебе, і ще поки ти вийшов із нутра, тебе посвятив, дав тебе за пророка народам!» (Єр. 1:4-5). Чи означає це, що коли Єремія народився, то він зразу почав пророкувати? Що він виявив своє покликання в ранньому дитячому віці? Ні, звичайно ж. Для того, аби людина ввійшла в своє покликання, треба пройти відповідний шлях.

Коли в церквах навчають про покликання, більшість віруючих починають в муках роздумувати: «Хто я? Апостол чи пророк?». Це подібно до роздумів малих дітей, які ніяк не можуть визначитися, ким бути — космонавтом чи президентом. Час молодості проходити, і люди розуміють, що не всі покликані бути пророками, не всі апостоли, не всі вчителі. Покликання в кожного індивідуальне. Доля в кожного своя. У цьому відкривається Боже різноманіття. Для кожного народженого на цій землі є геніальний Божий план.

У Писанні до галатів ми читаємо, що Павло від народження був покликаний до апостольства: «Коли ж Бог, що вибрав

мене від утроби матері моєї і покликав благодаттю Своєю, уподобав виявити мною Сина Свого, щоб благовістити я Його між поганями, я не радився зараз із тілом та кров'ю» (Гал. 1:15-16).

Наше покликання — це і є наша мета. Тисячі християн просто ходять до церкви в неділю. Приходять, сидять і йдуть геть. І називаються «прихожанами». Член Тіла Христового — це щось більше. Він подібний до органу в людському організмі. Кожного з нас Бог покликав від утроби матері, незалежно від того, знаємо ми це чи ні. Якщо людина знає, що вона покликана, то намагатиметься дізнатися, до чого. Якщо ж людина навіть не здогадується, що в Бога для неї є якийсь особливий план, то життя її буде подібне до човна без весел і двигуна — куди вітер повіє, туди течією прибіє. Саме так багато і живуть, і виносить їх течією кого на рифи, кого на міліну.

Павло говорив про себе: «Тож біжу я не так, немов на непевне, борюся не так, немовби повітря б'ючи» (1 Кор. 9:26). У Посланні до филип'ян він писав: «... Я женусь до мети за нагородою високого поклику Божого в Христі Ісусі» (Фил. 3:14).

Усі покликані, але не всі знають, у чому їх покликання. Фактом також є те, що ніхто, окрім вас самих, не зможе в цьому розібратися. Пастор і старші служителі не можуть знати про призначення Боже для кожного в церкві. Якщо хтось ще не визначився зі своїм покликанням, це не свідчить про відсутність такого. Ось кілька рекомендацій тим, хто насправді хоче знайти своє призначення, своєрідні сім істин про покликання.

Невідмінність

«Бо дари й покликання Божі невідмінні» (Рим. 11:29).

Що означає невідмінність? Чи покликання — це якась зла доля, і що б людина не робила, все одно її не минути? Деякі саме так і тлумачать цей текст Писання. Це неправильне тлумачення. Наявність покликання не означає, що воно реалізується в будь-якому разі. Покликання невідмінне, але людина сама може наробити дурниць або відмовитися від нього.

Багато людей сьогодні подібні до біблійного Йони — вони знають своє покликання і намагаються від нього ухилитися. Псаломістець говорить: «Куди я від Духа Твого піду, і куди я втечу від Твого лиця? Якщо я на небо зійду — то Ти там, або постелюся в шеолі — ось Ти!» (Пс. 139:7-8). Можна втекти куди завгодно, але якщо Бог сказав людині щось зробити, то не знайдеться місця, де людина змогла би приспати свою совість. Куди можна було би втекти від самого себе і від Бога. Можна втекти від людських очей. Можна не показуватися в церкві. Можна на вулиці відвертатися від знайомих. Але від Бога і від себе не втечеш.

Покликання в житті Йони було навіть тоді, коли він не хотів його виконувати. Бог не відміняв покликання. Іноді люди думають: «Я не хочу цього робити. Можливо, Бог передумав доручати це мені». Але Бог так не діє, тому що написано, що покликання невідмінне. Люди найчастіше самі бувають причиною того, чому невідмінне покликання не реалізується в їхньому

житті. Ми можемо відійти від покликання, покликання ж нікуди від нас не піде. Ось що означає невідмінність.

Петро і Юда були покликані апостолами. Юда після прогріху навіть не подумав покаятися і повернутися до Бога. Він покаявся лише перед людьми, прийшовши до фарисеїв і кинувши їм 30 срібняків, а опісля пішов і повісився. Петро також згрішив, тричі відкріпивши від Ісуса, але згодом він щиро покаявся перед Богом і був повністю відновлений.

Сьогодні відбувається те саме — хтось, спіткнувшись, повертається до свого покликання, а хтось відходить від нього. Поняття невідмінності не дає права жити, як забажається, поводитися нечесливо. І тому якщо хтось згрішив, треба покаятися і повернутися до Бога.

Віра

«Вірою Авраам, покликаний на місце, яке мав прийняти в спадщину, послушався та й пішов, не відаючи, куди йде» (Євр. 11:8).

Є велика різниця між вірою і знанням. Люди думають, що коли вони покликані, то Бог повинен їм відкрити кожен крок на їх життєвій дорозі. Але у виконанні свого призначення ми не можемо обійтися без віри. В покликання люди входять вірою. Ніколи не буває, що одночасно відчиняються всі двері, а шлях встелений трояндами і все вдається легко і просто. Є моменти, коли лише крок віри і потрібний.

Багато з тих, хто став на дорогу служіння і пройшов якісь складні етапи свого службового життя, якби знав про все заздалегідь, напевне, проявив би слабкодухість. Якби ми знали про все завчасно, ми багато чого злякалися би. Але коли що-небудь раптово приходить в наше життя, вже нема часу лякатися, ми починаємо молитися і бачимо Божу допомогу. Ми можемо проходити часом через дуже важкі моменти, але на кожному етапі Бог дає нам підтримку, благодать, зміцнення, завжди котрим ми можемо все пройти. Так ми рухаємось крок за кроком, поетапно.

Крок віри можна проілюструвати біблійною історією про те, як немовля Мойсей був покладений в папірусну скриньку і пущений за водою в Ніл, де водяться крокодили. Скриньку охороняли Божі руки.

Так було і в житті Авраама. Він пішов у країну, не знаючи, що його там очікує. Пішов тому, що Бог сказав йому йти. Пішов, не знаючи всіх деталей. У цьому і полягає момент віри. Без віри Богові догодити неможливо.

Підготовка

Велике покликання починається з великої підготовки до нього. Згадайте людей з Писання, котрі досягли великих висот. Мойсей, виводячи ізраїльський народ з Єгипту, зовсім не був вісімнадцятилітнім парубком. 40 років він прожив у Єгипті, а потім ще 40 років пас овець в пустині. Коли йому сповнилося 80, Бог почав говорити з ним. Як ви думаєте, чи був він покликаний від початку? Був. Це доказується екстремальністю його народження і перших років життя. Проте він не ввійшов у своє покликання одразу ж. Він спробував щось зробити своїми силами в 40 років, і це закінчилося так печально, що йому довелося утікати. Але до 80 років характер Мойсея вже був сформованим, пустиня загартувала його. Гордість єгипетська відійшла. Він багато років пас овець в пустині. І коли був покликаний пасти овець Божих, він був до цього готовий.

Подивіться на Йосипа, котрий був покликаний, щоб врятувати Божий народ від голоду. Пройшовши через багато життєвих труднощів і випробувань, він став радником фараона, управителем Єгипту, другим після фараона. Можна сказати, що мудрість його була від помазання Божого. І це так. Але він мав і досвід управління. Він управляв віцями батька, потім домом Потіфара, потім ув'язненими в тюрмі. І лише потім став здатним управляти країною.

Бог готував його, використовуючи всі несприятливі обставини в його житті.

Багато речей про своє покликання ми можемо знати і готуватися до них свідомо. А децю Бог готує Сам. Апостол Павло народився римським громадянином, був фарисеєм, знав Закон, володів івритом і грецькою мовою. І в його служінні це дуже пригодилося. Але він не вивчав це спеціально, щоб колись стати апостолом Ісуса Христа. Так само і в нашому житті є речі, про які ми навіть не задумуємось, що вони нам знадобляться. А є й такі, до яких треба готуватися спеціально.

До особливої підготовки можна зарахувати здатність берегти серце чистим від гордості, амбіцій і образ. Якщо людина покликана кимось стати, це ще не означає, що вона ним є. Так було в житті Давида. Його помазали на царя, а він ще роки скитався по пустині. Після елеєпомазання Давид не пішов скидати Саула, а повернувся до овець. Тому що знав, що коли це було від Бога, то треба бути слухняним Богові, а царство прийде в правильний час.

Час

Є в нашому житті моменти, коли треба приймати якісь кардинальні рішення. Ми наче приперті з усіх сторін. Хтось може буквально сидіти на валізах, щоб їхати на заробітки, і в цей час Бог промовить: «Я не хочу, щоб ти їхав». Людина може сперечатися з Богом, пояснюючи, скільки зможе заробити, якщо поїде. Але Бог не змінює Свої рішення через наші вмовляння. І це питання нашої волі: зробити те, що сказав Бог, чи те, що хочеться нам або чого хочуть від нас інші люди.. Треба приймати рішення.

Так було в житті Єлисея, коли Ілля, проходячи мимо, кинув йому свій плащ. Єлисею потрібно було прийняти рішення, йти за Іллею чи ні. А в нього було поле, були робітники, було 12 пар волів. І Єлисей наважився — зварив м'ясо волів, нагодував ним робітників, а сам пішов за Іллею.

В учнів було те саме — вони були покликані від човнів з сітками, залишили все і пішли. У кожного буде мить, коли треба приймати рішення, робити вибір. І так важливо не помилитися. Бо деякі можливості не повторюються ніколи.

Згадаймо історію про Естер. Її взяли в гарем Ахашвероша, тому що тодішня цариця втратила царське звання. І в той же час двоюрідний брат Естер впау у немилість одного амбіційного вельможі — Гамана. За те, що Мордехай не вклонився Гаману, той вирішив знищити не лише Мордехая, а й весь ізраїльський народ. Цар підписав смертоносний наказ. І в цей кризовий момент історії ізраїльського народу Мордехай сказав Естер: «... Якщо справді будеш ти мовчати цього часу, то полегшення та врятування прийде для юдеїв з іншого місця, а ти та дім твого батька погинете. А хто знає, чи не на час, як оцей, досягла ти царства» (Ест. 4:14).

Люди можуть триматися за свій бізнес, своє становище, посаду, свої зв'язки, ще щось. Але в житті кожного буде час, коли Бог поставить на шляхці терезів покликання і — все інше. При цьому Бог може все зберегти, нічого в нас не відбираючи, але тільки якщо ми Йому послухні.

В житті Ісуса на цій землі таких моментів було багато. Гетсиманія — один з них. Там треба було вирішити — чи йде Він на смерть, чи віддасть за нас Своє життя. Він вирішив на нашу користь.

Те, як ми проходимо через такі віхи, і визначає, увійдемо ми у своє покликання чи ні.

Ціна

Дорога в небесне призначення встелена нашими жертвами. Ми одержали спасіння через Жертву Ісуса. Писання говорить: «Бо хто хоче спасти свою душу, той погубить її, хто ж за Мене свою душу погубить, той знайде її» (Мт. 16:25). Ісус заплатив за нас високу ціну, і Він очікує, наскільки ми це оцінимо. Якщо ми платимо ціну за своє покликання, то цим показуємо, наскільки

цінуємо Його волю, Його дороги для нас.

Якщо людина нічим не хоче поступитися заради того, щоб бути послушною Богові (ні грішми, ні насолодами, ні іншими якимось речами), це багато про що свідчить. Якщо людина хоче і Царству Небесному належати, і на землі жити, догоджаючи тілу і світові, то ні про яке покликання не може бути й мови.

Наша дорога на цій землі — це дорога жертви. Ми жертвуємо гріхом — це добра жертва. Якщо ми хочемо досягнути покликання, ми не можемо залишатися з гріхом. Ми жертвуємо гордістю і амбіціями — це також добра жертва. Ми жертвуємо егоїзмом, а інакше ми не зможемо увійти в покликання. Жертвуємо власними мріями і планами заради Божих планів щодо нас. Є багато речей в нашому житті, на які Бог ставить Свій перст і говорить: «Хочеш за Мною йти, то від цього доведеться відмовитись».

Одного разу від Авраама Бог попросив найдорожче — принести в жертву сина. Бог ні від кого ніколи не просив такого, тільки від Авраама, тому що син був найдорожчим для нього. У нашому житті також можуть бути найрізноманітніші «цінності». Для деякого робота стає богом, і люди просять, щоб Бог благословив їх бога. Такого не буде. Ми повинні працювати, але робота не може стати на місце Бога. Якщо людина так посвячена роботі, що перестав молитися, читати Боже Слово, приділяти Богові час, то вона повинна зупинитися або ж її зупинить Бог.

У житті кожного є моменти, коли потрібно чимось жертвувати. Коли ми хочемо йти за Христом, доведеться платити ціну.

Діла

Велике покликання завжди починається з вірності в малих ділах: «Хто вірний в найменшому — і в великому вірний; і хто несправедливий в найменшому — і в великому несправедливий... І коли ви в чужому не були вірні — хто ваше вам дасть?» (Лк. 16:10, 12).

Ким би ми не були покликані, ми не можемо ним стати миттєво. Людина не може бути ледарем і при цьому одного разу стати директором заводу. В Японії, перш ніж призначають людину на високу посаду, вимагають, щоб вона деякий час попрацювала на кожній ділянці виробничого процесу. Вона не зможе керувати, якщо не знатиме всієї кухні. Керівник не може бути теоретиком, він повинен бути практиком.

Поетапність

Іноді, зрозумівши своє покликання, люди починають шукати визнання і допомоги в інших. Але в Царстві Божому в покликання входять за іншими принципами. Ісус Навин на початку свого служіння робив те, що говорив йому Мойсей. Він був вірний Мойсею, а не своєму розумінню принципів Царства Божого, і коли постало питання, кого ж вибрати, щоб вести народ, не було нікого іншого, хто би спав на думку Мойсеєві як найвірніший, найбільш слухняний і найбільш постійний.

Бог завжди знаходив людей, готових підтримувати і допомогти виходити у покликання комусь іншому. Якщо людина йде в гори, то вона повинна бути готовою підставити своє плече іншому, щоб той зміг піднятися на вершину. А той, кому була надана допомога, потім подає руку, щоб підняти тих, хто ще залишається внизу.

Коли Павло готувався до відходу, він весь час згадує про Тимофія і дає йому останні настанови. Не тому, що Тимофій був найрозумніший, найбільш духовний чи здібний. У Посланні до филип'ян Павло говорить: «Надіюся в Господі Ісусі незабаром послати до вас Тимофія, щоб і я зміцнив духом, розізнавши про вас. Бо я одномуцця не маю ні одного, щоб щиріше подбав він про вас. Усі бо шукають свого, а не Христового Ісусового. Та ви знаєте досвід його, бо він, немов батькові син, з мною служив для Євангелії» (Фил. 2:19-22).

У Посланні до коринтян Павло також говорить про Тимофія: «Для цього послав я до вас Тимофія, що для мене улюблений і вірний син у Господі, — він вам нагадає шляхи мої в Христі Ісусі, як наважу я скрізь у кожній Церкві» (1 Кор. 4:17).

Служачи комусь, зовсім не обов'язково втрачати свою особистість, але обов'язково потрібно втратити свою гідність, амбіції, егоїзм. Сьогодні треба бути Ісусом Навином, котрий служить Мойсею, а завтра ви поведете народ. Сьогодні ти Тимофію, послухний учень Павла, котрий робить все, що йому кажуть. А завтра ти станеш єпископом Ефесу. Це Божий принцип.

«Бог – сиротам Батько» (Пс. 67:6) Підтримай «Місію християнина»

В Галичі розпочато будівництво
дитячого будинку сімейного типу

Благодійний фонд «Місія християнина» своєю метою бачить благодійну діяльність в інтересах суспільства, у тому числі в інтересах дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування. А таких в Україні близько 100 тисяч.

У м. Галичі – райцентрі Івано-Франківської області фонд розпочав будівництво дитячого будинку сімейного типу. Вже ведеться перебудова старого двоповерхового приміщення, яке стане домівкою для 24-30 дітей-сиріт.

Ви можете долучитися до цієї благородної місії. Адже доброчинність і милосердя – риси правдивого християнина.

Ваші фінанси стовідсотково будуть використані на допомогу дітям-сиротам. Ви можете допомогти також будівельними матеріалами або іншими доступними для вас засобами (звертайтеся за тел. +38 096 642 48 54).

Наші реквізити:

БО «Благодійний фонд «Місія християнина»

р/р 260000000012329

ПАТ «Фольксбанк»

МФО 325213

ЄДРПОУ 37951827

ТЕЛЕФОН ДОВІРИ

Дорогі друзі! Якщо ви опинилися в ситуації, з якої не бачите виходу, якщо потребуєте допомоги, підтримки, поради, потіхи або просто доброго слова – телефонуйте:

+38 (066) 0000-462
+38 (093) 0000-462

ЗАПРОШУЄМО

на Богослужіння до церкви ХВЄ
м. Радехова Львівської обл.
Адреса: вул. Рильського, 1;
Неділя — 10 і 18 год.,
СЕРЕДА і П'ЯТНИЦЯ — 19 год.

Церква «Спасіння Божє»

Неділя:
12:00-14:00
(Богослужіння)
Четвер: 20:00,
П'ятниця: 21:00
(розбір Біблії)

Субота: 18:00
(молитовне служіння)

ESPAÑA. MADRID.
Av. Pablo Neruda 106 Local 5
L1 «Metro» Alto del Arenal,
C-2, C-7 «Renfe» El Pozo

Телефон:
№ 678-292-970

http://www.salvaciondedios.com
salvaciondedios2005@hotmail.com

Як пізнати Божу волю для свого життя

Єдва ключі до пізнання Божої волі в певній ситуації. Насамперед потрібно переконатися, що те, про що ви просите або що збираєтесь зробити, не суперечить Біблії, прославить Бога і допоможе вашому духовному зростанню.

Якщо ви відповіли позитивно на ці запитання, але Бог не дає вам бажаного, то, швидше за все, на те немає Божої волі або вам просто треба почекати.

Іноді людям нелегко пізнати Божу волю. Ми хочемо, щоб Він конкретно вказав нам, що робити — де працювати, де жити, з ким одружуватися і т. д. У Посланні до римлян 12:2 написано: «... І не стосуйтеся до віку цього, але перемініться відновою вашого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Бога — добро, приємність та досконалість».

Бог рідко дає людям безпосередню і конкретну інформацію. Він дозволяє нам самим приймати рішення. Богіві не до вподоби лише одне рішення: те, котре веде до гріха або суперечить Божій волі. Господь бажає, щоб ми приймали рішення у згоді з Його волею.

То як же дізнатися, у чому полягає Божя воля для вас? Якщо ви маєте близькі стосунки з Богом і справді хочете виконувати Його волю, Бог вкаже Свої бажання в ваше серце. Головне — прагнути до того, що до вподоби Йому, а не вам самим. «Хай Господь буде розкіш твоя — І Він здійснить тобі твого серця бажання!» (Пс. 37:4).

Якщо ваші вчинки не суперечать Біблії і сприяють вашому духовному зростанню, тоді Біблія «дозволить» вам самим приймати рішення.

Молитва покаяння

Гріхи зруйнували зв'язок людини з Богом, але Отець Небесний, завдяки жертві Свого Сина Ісуса Христа, готовий простити нам. І з молитви покаяння може початися наша дорога до Бога.

Щоб повернутися до Христа, потрібно:

- * визнати себе грішником;
- * покаятися у своїх гріхах;
- * повірити, що Ісус Христос помер на хресті за наші гріхи;
- * у молитві відкрити серце Ісусу Христу, визнавши Його Господом всього свого життя.

Біблія вчить: «Бо кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений» (Рим. 10:13).

Помолитися можна приблизно так:

«Господи Ісусе Христе, я грішник і заслуговую на вічну смерть. Але я вірую, що Своєю смертю на Голгофі Ти прийняв покарання за мої гріхи і відкрив мені дорогу на небеса. Увійди в моє серце і будь моїм Господом і Спасителем навіки. Прощу це в Ім'я Ісуса Христа. Амінь».

Після покаяння треба налагоджувати нове життя: щодня читати Біблію — Господь говоритиме з вами через Своє Слово; щоденно молитися.

Виділяйте час, щоб побути наодинці з Богом, розповісти Йому про своє життя, про труднощі і сумніви, про надії і сподівання; регулярно ходіть до церкви, де читають Біблію; моліться разом з іншими віруючими — вони нададуть вам духовну підтримку.

ЗАПРОШУЄМО

на Богослужіння в церквах християн віри євангельської:
Івано-Франківська область:

БУРШТИН, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
КОСІВ, вул. Горбового, 8; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 18 год.;
КАЛУШ, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
КОЛОМІЯ, вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА — 18 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфлеєм», вул. Майданська, 1-а; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР 18 год.;
КОРШІВ, вул. Шевченка, 5; НЕДІЛЯ — 10.30, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
НАДВІРНА, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год., СЕРЕДА — 19 год.;
РОГАТИН, вул. Богуна, 2; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
РОЖНЯТІВ, вул. Шевченка (біля базару); НЕДІЛЯ — 9.30, СЕРЕДА — 18 год.;
ТЛУМАЧ, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА — 20 год.;
СТЕЦЕВА Снятинського р-ну, вул. Миру, 2-б; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.

Хмельницька область

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ, вул. Березнева, 5; НЕДІЛЯ — 9, 15 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
пр-т. Миру, 92 б; НЕДІЛЯ — 17 год., ЧЕТВЕР 18 год.;
ЛЕТЧИВ, вул. І. Франка, 35/1; НЕДІЛЯ — 10 год.;
НЕТИШІН, вул. Шевченка, 6; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., ВІТРОК — 19 год.;
ВОЛОЧИСК, вул. Незалежності, 46;
НЕДІЛЯ — 10, 17 год., ВІТРОК, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ:

Нігинське шосе, 8-а; НЕДІЛЯ — 10, 17 год., ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
вул. Молодіжна, 16; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., СЕРЕДА — 18 год.;
пр. Амбаторний, 14-а; НЕДІЛЯ — 10, 17 год., ВІТРОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
вул. Драгоманова, 4; НЕДІЛЯ — 9, 12 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
ГОРОДОК, вул. Індустріальна, 2; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
ІЗЯСЛАВ, вул. Рози Люксембург, 4; НЕДІЛЯ — 10, 17 год., П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
СЛАВУТА, вул. Михайлова, 27; НЕДІЛЯ — 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 18 год.;
вул. Паперника, 94 НЕДІЛЯ — 10, 18 год., ЧЕТВЕР — 19 год.

Тернопільська область

ТЕРНОПІЛЬ: вул. Квітова, 19; НЕДІЛЯ — 10, 18 год.; вул. Довженка, 4; НЕДІЛЯ — 10, 18 год.;
ШУМСЬК, вул. Вілійська, 12-а; НЕДІЛЯ — 10 і 17 год.;
БУЧАЧ, вул. Коцюбинського, 2; НЕДІЛЯ — 10 год.;
ЗБАРАЖ, вул. Грушевського, 31; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год.;
ТЕРЕБОВЛЯ, вул. Шевченка, 29-а; НЕДІЛЯ — 10 і 17 год.;
ЗАЛИЩИКИ, вул. Чубинського, 8; НЕДІЛЯ — 10 і 17 год., СЕРЕДА — 17 год.;
ЛАНІВЦІ, вул. Відродження; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год.;
МОНАСТИРСЬКА, вул. Січ.стрільців, 24 (зал військомату); НЕДІЛЯ — 10, СЕРЕДА — 19 год.;
с. ГРИМАЙЛІВ, вул. Лук'яновича, 3; НЕДІЛЯ — 10 год.;
ЗБОРІВ, вул. Козацька, 25; НЕДІЛЯ — 11, 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 19 год.;
БЕРЕЖАНИ, вул. Валова, 4; НЕДІЛЯ — 10, 20 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 20 год.,
ЧЕТВЕР — 20 год. молодіжне.

ІТАЛІЯ

Російськомовна церква «ІСУС СПАСИТЕЛЬ», РИМ, зона Топ Сapiенса,
НЕДІЛЯ — 13.30 год., ЧЕТВЕР — 19 год.; тел. 39-32-97-35-26-92.

Дорогі друзі! Слушайте

ХРИСТІЯНСЬКІ
РАДІОПЕРЕДАЧІ

І програма Українського радіо:

ЩОПОНЕДІЛКА

о 21.30 — «Жива надія»

ЩОСЕРЕДИ

о 21.15 — «Новий вимір»

ЩОЧЕТВЕРГА

о 20.40 — «Віра. Надія. Любов»

ЩОП'ЯТНИЦІ

о 21.15 — «Відвертість»

ЩОСУБОТИ

о 20.00 — «Вірую»

о 20.35 — «Людина і вічність»

о 22.45 — «Вірю і знаю»

ЩОПОНЕДІЛКА

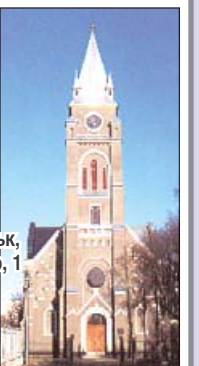
о 20.45 на хвилях «Променя» —
передача для дітей «Стежинка»

**ЗАПРОШУЄМО
на Богослужіння
в Івано-Франківській церкві
християн віри євангельської:**

ЩОСЕРЕДИ —
о 19 год.,
ЩОНЕДІЛІ —
о 10 та 18 год.,
ЩОПОНЕДІЛКА —
молодіжне
служіння о 19 год.

Адреса:
м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1
(на Майзлях).

Тел. для довідок
(0342) 78-17-03.

ВІРУЮ

№ 5 (160)
травень 2012 р.
Виходить щомісяця

Засновник — Івано-Франківська християнська
місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільні пожертвування

Р/р 26002000007923, ПАТ «Укрсоцбанк»,
МФО 300023, код 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1;
тел./факс (0342) 50-10-19, факс 50-10-21
E-mail: dobry.samar@gmail.com
Наша сторінка в інтернеті: viruyu.at.ua

Газета віддрукована
в Івано-Франківській друкарні «Місто НВ».
Обсяг — 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж — 60000 примірників. Замовлення № 923.
Редакція не завжди поділяє погляди авторів.